ئاسىيە

نووسینی: ئیڤان تۆرگینیْڤ Ivan Turgenev وهرگیٚڕانی له رووسییهوه بۆ فارسی: نووشین رهسوول سولتانی کردوویهتی به کوردی

ن.ن. دهيگێراوه:

- ئه و کات ته مه نم بیست و پینج سالانه بوو. وه ک ده بینی، زور له و کات تیپه رپیوه. من تازه له سه ر خوم راوه ستابووم، که سه فه ریکی ده ره وه م کرد، ئه ویش نه ک بو خو پینگه یاندن، وه ک ئه وده م ده یانگوت، به لککو هه ر بو ئه وه ی دونیای خود اببینم. گه نجینکی توکمه و له شساغ و به که یف بووم. پاره م لی نه ده بر ا و هه ر نه مده زانی خه م و خه فه ت چیه. کورتی ببر مه وه، هه ره تی گه شه و هه لذانم بوو. ئه و کات به زمینی شیمدا نه ده هات که مروق گر و گیا نییه و ناتوانی بو ماوه یه کی دوورود ریش گه شه بکات. خوراکی لاویتی، شیرینیه کی زیرینه و پینی وایه ئه وه ریک نانه پیویسته که ی ژیانی روزانه یه، که چی کاتی سه ره هه لادینی، نانی کون و به یاتیش ته واو نییه. به لام جا ئه و قسانه سوو دیان چیپه.

بهبی هیچ مهبهست و ئامانجینک بهبی ئهوه ی بهرنامه یه کی تایبه تم ههبی، ده گهرام و کویم پی خوش بوایه لینی ده مامه وه و ههر کاتیکیش حهزی دیتنی خه لکیکی تازه م که و تبایه ته میشکه وه، ئه ویم به جی ده هیشت و ده چوومه شوینیکی دیکه. تاقه شتیکی زورم پی خوش بوو، دیتنی خه لکی تازه بوو. رقم له سهیر کردنی ئاسه واری کون و ئه و بینا و خانو وانه بوو، که سهره نجی خه لکیان راده کیشا. به دیتنی نوکه رو کاره که رو ده گیرا و تووره ده بووم. له

تهنانهت له باخه سهوزه کهی (دریسدن)یشدا چیی نه مابوو شیّت بم. سروشت کاریگهریه کی له راده به ده هری له سهرم همبوو، به لام نه و جوانیه ی خه لا له چیا سهر به ته مه کان و له زهرد و ره وه ز و تافگه کاندا به دیی ده که ن و پیّیان جوانه، من هیچ حه زم لیّی نهبوو. نه مده ویست سروشت به خوّیه و تافگه کاندا به دیی م بکات و به به ستیّته وه. که چی به پیچه وانه، به بی خه لکی گه ش و به که یف و قسه کردن و جموجوّل خهریکم بکات و به به ستیّته وه. که چی به پیچه وانه، به بی خه لکی گه ش و به که یف و قسه کردن و جموجوّل و پیکه نینه کانی نه وان نه مده توانی بژیم. که له نیّو خه لکیدا ده بووم، ماندوو نه ده بووم و چیژم وه رده گرت. حه زم لی بوو خه لک ده چنه کوی منیش بچم. نه وان چون ها وار ده که ن، منیش وا بکه م و ها و کات پیشم خوّش بو و بزانم چونیش ها وار ده که ن. زورم حه زله دیتنی خه لک و سه یرکردنیان بو و ... یان باشتر بلیّم، هم رسه یم نه ده کردن، بگره زور تاسابارانه و به کونج کولییه وه لیّیان ورد ده بوومه وه. به لام به بورن دیسان خه ریکه له باسه که ی خوّم دوور ده که و مه وه .

 باڤاری. ئهگهر راستیت دەوی، برینهکهی سهر دلم دەردیکی زوریش بیدهرمان نهبوو، بهلام به ئهرکی خوم دهزانی ماوهیهك تهنیا بم و خهفهتی لی بخوم. ئاخ گهنجیتی، خوت به ههموو شتیکهوه دهخافلینی. بهو شیوهیه بوو، له شاری (ز) نیشتهجی بووم.

ئه و شارهم زور که وتبووه بهر دل. شارکه له بناری دوو گرد هه لکه وتبوو و دیوار و برجه کانی بهلاداهاتبوون و رووخابوون و پر بوو له پیرهداری "زیزفۆن" و پردێکی چهماوه بهسهر رووبارێکی بچووکدا که دهچۆوه نیّو راین و له ههموو ئهوانهش پتر حهزم زور لهو شهرابه ههره باشهی بوو. دوای روّژئاوابوون (مانگی جولای بوو) کچولهی زور وردیله و جوان و قژکالی ئهلانی به شهقامه تهسك و باریکه کانی شارهکهدا دهگهران. که تووشی بیانییهك دهبوون، به دهنگینکی زوّر دلرفیّن "شهوباشیان یی دهگوتن". ههندیکیان تهنانهت ئه و کاتهی مانگیش دههاته سهر مالان و تریفهی داویشت و برده چنی پرده که لهبهری دەدرەوشايەوە، ھەر نەدەچوونەوە ماللەوە. زۆرم حەز لە پياسەي شەوانى نيو شار بوو. دەتگوت مانگ لە ئاسمانه ساو و ساماله کهوه، سهیری شار ده کا و شاریش ئاگای له و سهیر کردنهی بوو و هیمن و بیدهنگ خۆی دەخسته ئامیزی تریفهی مانگهوه. ئهو تریفه و رووناکییه بی جوولهیهی هاوکات ورده ورده کاری ده کرده سهر روّح و ناخ. که له شیریکی ئالتوونی له سهر برجی نه و کلیسه یه ی به شیوازی گوتیك دروست کرابوو، بریقهی ده هات. ورده شهیو لی ناو، له سهر رووکاری رهش و روونی رووباره که، نالتوونی دەچوونەوە. مۆمە بارىكەكان _ ئەللمانى دەست يۆوەگرن _ لە يەنجەرە بارىكەكانى ئەو مالانەوە كە لە بهردی تاشراوه دروست کرابوون، ترووسکاییه کیان دههات. لکه باریکه کانی داره میو به دزییه وه له پشت پەرژىنەكانەوە مليان كيشابوو. لە گۆرەپانىكى سى گۆشەدا، لە سىبەرىك، لە نزىك كۆنە بىرىكەوە، شتينك راى دەكرد. لهو كاتهدا له پر دەنگى دەنگى فيكهى خەوالووى پاسەوانيكى خەوالوو ھەلدەستا و سه گینکی بی زهر، ده میراند. شنهی شهوبا له دهموچاوی دهدا و دهیلاواندهوه. دره ختی سنوبهر برنینکی زور خۆشيان بلاو دەكردەوه. بۆننىك كە بنيادەم بەدەستى خۆى نەبوو، تىر ھەلىدەمىرى و يياو بەدەست خۆى نهبوو، همر له خوّوه و بهبي پرسيار و سمرسووړمان ناوي "ژن"ي دههاته سمر زماني.

شاری (ز) دوو کیلوّمهتر لهولای راینهوهیه. من زوّربهی جاران دهچوومه سهیری نهو رووباره مهزنه و چهند سهعاتان لهسهر نیوکورسییه کی بهردین و له بن تاقه داریّکی گهوره که لهوی بوو، داده نیشتم و ههودای خهیالم دهچوه لای نهو بیّوهژنه بهدههویه. پهیکهره بچووکه کهی مهریه می پاکیزه، خهفه تبارانه و به رواله تیّکی تهواو مندالانهوه، که دلیّکی سووری لهسهر سینهی نه خشیّنرابوو و شمشیریّکی ههلیدریبوو و کوناودیوی کردبوو، له نیّو لك و پوپه کهوه ده پروانی. شاری "ل" کهوتبوه بهستینه کهی رووبه پروومهوه. نهو شاره توزیّك گهوره تر بوو لهو شارهی من تیّیدا نیشته جی ببووم. دوانیوه روّی روّژیّکیان ههر له سهر

ئهو نیوکورسییهی خوّم دانیشتبووم. جاری سهیری رووباره که و جاریّکیش سهیری باخ و بیّستانه کانم ده کرد. له بهر ده مههوه، کوّمه لیّک مندالی سهر زهرد، به دیواری قیرتاوی قایقیّک هه لده گهران که له ناوه که هینابوویانه ده ریّ و له ده م ناوه که که و تبوو. قایقه کان باده وه کانیان هه لذابوو و نه رم نه رم به سهر ناوه که دا ده که ناره که دا ده که ناره که دا ده کیشا و به شانوپیلی ناوه که دا ده که ناره که دا ده کیشا و به شانوپیلی یه کتری هه لده گهران. له نه کاو گویّم له ده نگی موزیکیّک بوو. گویّم داییّ. له شاری "ل" ناوازی قالس لی ده درا و نامیری چه لوّ جار نه جاری پچ پچ ده نگی ده هات و ده نگی فلووت گویی که په ده که مان ده یلاوانده وه. پیره میردی که کراسیّکی ته نکی بی قولی له به رو جووتی گوره و یی په مه یی له پیدا بوو و پیلاوه کانیشی به سه رپییانه وه کردبوو، به لامدا تیده په ری که پرسی:

_ ئەرە چ باسە؟

کابرا سهبیله کهی لهم لا لیّوهی هه لگرت و خستییه سهر لالیّوه کهی دیکه و گوتی:

_ قوتابي له شاري "ب" ـ هوه هاتوونه ئيره بو جيزوني اكومرش".

بهخوّمم گوت: دهی وا باشه منیش بچم و نهو کومرشه ببینم. جگه لهوهش خوّ هیّشتا شاری "ب"م نهدیتووه. گهمییهوانیّکم دوّزییهوه و خوّم گهیانده نهوبهری رووباره که.

لهوانهیه ههموو کهس نهزانی کومرش چییه. کومرش جیژنیکی بهشکویه، که قوتابیی ولاتیک لهگهلا هاورپنگانیان لهو جیژنهدا له دهوری یه خو دهبنهوه. ئهوهی لهوییه ههمووی جلوبهرگی تایبهتی قوتابییه ئهلانییهکان لهبهر ده کهن. ئهو جلوبهرگه زور لهمیژه بووهته باو. بلووزیکی تایبهت و جزمهی ملیوان دریژ و کلاوی بچووک، که گولینگ و گولی جوان جوانیان پیوه ههلواسراوه. قوتابیهکان به ئهمری سینیور واته سهرگهوره و بهرپرس، دینه سهر سفرهی نانخواردن و ههتا بهیانی دهیکهنه ئاههنگ و جیژن. دهخونهوه و گورانیی جوراوجور دهلین و جگهرهی ده کیشن و جنیو دهدهن به فیلستیره کان که کلیهنگری فهلسهفهیه کی تایبهتن و جاروباره ش ئورکیسترایه کیش داوه ت ده کهن.

ناههنگیکی لهو چهشنه له شاری "ل" و له بهر دهم میوانخانهیه کی بچووك به ناوی خور به پیّوه ده چوو، که له نیّو باخیکدا بوو و دهرگای باخه کهش لهولاوه ده چوّوه سهر شهقامه که. کوّمه لیّك "ئالا"ش ههم به سهرده رانه ی ده رگای باخه کهوه و ههمیش له سهر میوانخانه که هه لیّکرابوون و ده شه کانه وه. قوتابییه کان له سهر میزی بن دره خته زیزفونه جوانکراوه کان دانیشتبوون. له و لاشه وه موزیک شانه کان له نیّو که پریّکدا، که به گوله لاولاو دروست کرابوو، بی پسانه وه موزیکیان ده ژهند و پهیتا پهیتا به "بیره" ماندوویه تی خوّیانیان ده حه سانده وه. خه لیّکی زوّر له سهر شهقام و له بهر پهرژینه کورته کانی باخه که خی ببوونه و ده یانویست نه و هه له بقوّزنه وه و به جوانی نه و میوانانه ببینن. منیش خوّم خسته نیّو سهیر کهرانه وه. و زوّرم پی خوّش بوو قوتابییه کان ببینم: نه و باوه ش به یه کداکردن و هه را و خوّبادان و جووله ساده و جوانانه ی گه نه بیت نیگای ناگرین و پیّکه نینی له خوّرایی، که باشترین پیّکه نینی دونیایه، نه و ههمووه که فوکول و جوّش و خروّشه له گه ک که نه که باشترین پیّکه نینی دونیایه، نه و ههموده که فوکول و جوّش و خروّشه له گه که که که نه گشتی نه و ژیانه پی له به خته و هریه ی نه وان که فوکول و جوّش و خروّشه له گه که که که خوره و به گشتی نه و ژیانه پی له به خته و هریه ی نه وان که فوکول و جوّش و خروّشه له گه که که ده ده یوسی:

باشه ئهوانه باش نييه ههر ئاوا بژين؟

له پر له پشتهوهم گويم له دهنگی پياويك بوو به زمانی رووسی دهيگوت:

ـئاسيه بهس نييه؟

ههر بهو زمانه دهنگی ژنیک گوتی:"تۆزیکی دیکهش با راوهستین."

خيرا ئاورم داوه. گهنجينکی ژيکه لهم دی، جلوبه رگينکی فشوفوللی له به رو کلاوينکی له سه ر بوو و قوللی له قوللی که قوللی که کورنه یه توللی کورنه یه توللی کورنه یه کلاوینکی حه سیریی له سه ر بوو و هینابوویه سه رنیو چاوانی. نازانم چون بو و پرسیم: "ئیوه رووسین؟"

البه لني، رووسيين. ال

_ له شوينيكى ئاوا لاتهريك... قهت پيم وا نهبوو."

"وهلا ئیمه ش پیمان وانهبوو. با خوم بناسینم. من ناوم "کاگین" هو و ئهویش... بو ساتیک زمانی گیرا _ خوشکمه. ناوی بهریزت چییه؟"

منیش ناوی خوّمم پی ّ گوت و سهری قسهمان کردهوه. دیار بوو کاگینیش وه که خوّم، ههر هاتبوو بوّ رابواردن. ههفتهی پیشوو گهیشتبووه شاری "ل" و لیّره مابوّوه. ته گهر راستیت ده وی له شاریّکی ناموّدا حهزم لی نهبوو له گهلا رووسییه کان ناشنایم. جا زوّر جوانیش ههر به چوّنیّتیی ریّگاروّیشتن و دروومانی جلوبه رگ و له ههمووش گرنگتر له روالهتیانه وه دهمناسینه وه. روالهت و قهلافهتیّکی لهخوّبایی و خهلّک به جلوبه رگ و و فهرمانده رانه، که زوّر خیّرا ده گوردرا و ده بووه حالهتیّکی پر له ترس و پاریّز... که چاویان به بنیاده م ده کهوت، زوو ده سلهمینه وه و پاریّزیان ده کرد. به پهروّشی و نیرگهرانییه و چاویان ده ترووکاند... ده تگوت به و روانینه خیّرایانه یان لهخوّیان ده پرسن: "نه کا دروّیه کم کردبی و گالتهم پی بکهن. بلیّی داری وابی؟" ... به لام تاریّک دواتر دیسان وه پیشوویان لیّ ده هاته وه و گران و سهنگین ده بوونه و و زوّر جاران بی گرقره ده بورن و نهتده زانی له بهر چی... بهلیّن، من ههر خوّشیم له رووسییه کان نه ده هات بهلاّم کاگینم کهوته بهر دلّ. له و دونیایه دا قهلا فهتی وا ههن، تاسهواری به خته و رییان تیدایه و ههمو کهسیّک کاگینم کهوته بهر دلّ. له و دونیایه دا قهلا فهتی وا ههن، تاسهواری به خته و رییان تیدایه و ههمو کهسیّک بور له و قهلا فهتی و رواله ته له به دولان و بلاویّنانه. نه رم و نیان و میهره بان. چاو درشت و ناسک. سهروکاکوّلیّنکی نه رم و جوان. که قسه ی ده کرد، بیّت و چاوت لیّی نه بوایه و ههر گویّت له ده نگی بوایه، پیت واده بو به پیکهنینه و قسه ته له گهلا ده کا.

ئه و کچه ی کاگین ده یگوت خوشکمه، له یه کهم نیگادا زور شیرین و لهبهردلان بوو. ده موچاوه ئه سمه ره که ی و لووتی ریک و جوان و کولمه ی مندالانه ی و چاوه ره ش و گهشه کانی، شتیکی بی وینه و تایبه ت به خویان تیدا بوو. به ژن و بالاشی جوان بوو، به لام ده تگوت هیشتا ته واو هه لینه داوه. کچوله که هیچ له براکه ی نه ده چوو.

كاگين گوتى:

ـ حهزت لیّیه بیّیته مالمّان؟ وا دیاره به کهیفی دلّمان سهیری تهلانییهکانمان کرد. تهوه گهنجهکانی خوّمان بوایهن، ئیّستا ههموو تهو بوتل و شووشهو میّزانهیان ورد و خاش دهکرد. بهلاّم تهوانه زوّر لهسهرخوّن. دهی تاسیه، حهز دهکهی بروّینهوه مال۲؟

کچه به رهزامهندییهوه سهری لهقاند.

كاگين لەسەرى رۆيشت:

ـ ئیمه له دهرهوهی شاری، له نیّو باخیّکی رهزی سهر گردیّك، له مالیّکدا حهواوینه تهوه... ئهوی زوّر خوّش و دلگره. ههر بهراستی خاوهن ماله که بهلیّنی داوینه تی ماستمان بو ههویّن بکا. ئیتر وا خهریکه تاریکدا دی و توّش وا باشتره تا مانگه شهوه له رووباره که بپهرییه وه.

کهوتینه ریّ. به نیّو دهرگا نهوییه کهی شاریدا (کوّنه دیواریّکی بهردین، که هیّشتا سواخه کانیشی بهری نه دابوو) گهیشتینه ده شتیّکی ریّك. دوای ئهوهی سهد شهقاویّك به بن دیواره بهردینه که دا روّیشتین، له بهرده رگایه کی بچووك راوه ستاین. کاگین ده رگاکه ی کرده و به بزنه ریّیه کدا بهره و گرده که وه پیّشمان کهوت. له مبهروبه ری ریّیه که و له سهر بهرده کانیش ورده گیای ناسك سه ریان ده رهیّنابوو. خور تازه ئاوا ده بوو و تیشکه کز و سوورباوه کهی خور کهوتبووه سهر گهلای رهز و پهلکی گوله کان و زهوییه و شك و بهرده لاّنه که و دیواری سیی و هه ریخواریه خوار یه نجه دره رووناکه کهی ئه و ماله ی له سه رگده که بوو.

ههر گهیشتینی، کاگین گوتی:

"ئهوهش مالّی ئیّمه. خاوهن مالّیش ئهوه ماستمان بق دیّنیّ... ئیّواره باش خاتوون... ههر ئیّستا دیّین بق نان خواردنیّ." و ئه مجار گوتی: "به لاّم له پیّشدا سهیریّکی دهوروبهر بکه، بزانه دیمه نه کهی چهنده حمانه؟"

جا ههر بهراستی دیمهنیکی جوان و بیویننه بوو. راینی زیوین له بهرامبهرمانهوه و له نیوان ههر دوو به ستینه که سکه که یدا ده بینرا. له خالی کیشه وه خوری گرگرتوو به تیشکی زیرین و خویناویی خویه و ده سووتا. هه مو مالا و کولانه کانی نه و شاره بچووکه ی له ده م رووباره که کر که و تبوو ، دیار بوون و گرد و ته پولاک و ده شتیکی کاکی به کاکی ده وری شاره که یان گرتبوو. خواره وه جوان بوو و سهره وه جوانتریش. به تایبه تی ناسمانی ساو و سامالا و بی بن و هه وا خوش و سازگاره که ی که هیدی هیدی ده شنایه و هه رسه رسوورهینه ربوو. هه رده تگوت شنه باش به ناسمانه وه سه ما ده کا.

گوتم:

مالنككي باشتان دۆزيوەتەوه.

_ ئەو خانووه ئاسىيە پەيداى كرد. ئاسىيە گيان، دەى ھەستە و خەرىك كاروبار بە و ئەمر بكە، نان و ماستەكەمان بۆ بيننه ئيرە لە دەرەوە دەيخۆين. ليرەوە زايەللەي مۆسىقاكە باشتر دەبىسترى.

ديسان رووي له من كردهوه:

_ هیچ ورد بوویه ته وه هه ندی له قالسه کان، که لیّیان ده چیته پیشه وه زوّ ره ق و ناخوّشن، به لاّم له دووره وه سیحراوین و هه موو تان و پوّی گیانت ده له ریّننه وه.

ئاسیه خوّی ناوی "ئانا" بوو. به لام کاگین به ئاسییه بانگی ده کرد. ئیّوه ش ئیزنم بده ن به ئاسییه ناوی بیّنم. ئاسییه چوّوه ژووری و زوّر زوو له گهل ژنه خانه خویّیه که هاته وه. ههر دووکیان سینییه کی گهوره و قاپیّك ماست و پیالهیه و که و که و شه کر و میوه ی باوه ریّن و نانیان هیّنا و دانیشتین ده ستمان کرد به خواردن. ئاسییه کلاوه که ی دانا. قرّه داهیّنراوه که ی که و ه ف قری مندالان کورت کرابوّوه، له یه و دوو جی لوول بوو و که و تبووه سه ر گویچکه ی . له پیشدا له من ده سله مییه وه ، به لام کاگین گوتی:

ـ ئاسىيە، واز بىنە و وەرە پىشىن، كچى خۆ ناتخوا.

ئاسییه زهرده یه کی هاتی و تاویک دواتر خوی سه ری قسه ی له گه نا دامه زراندم. له ژیاندا بوونه وه ری ئه وه نده بزوز و عه جوولم نه دیوه. بو ساتیکیش چییه ئوقره ی نه ده گرت. هه ننده کستا. به غاردان ده چووه ژووری و دیسان ده هاته وه. له بن لیوانه وه گورانیی ده گوت، به رده وام پیده که نی. زور سه بریش پیده که نی. ده تاکه نی که ده یا نبیستی به ناکه نی به ناکه نی که ده یا نبیستی به ناکه نی به ناکه نی به ناکه نی که ده یا بین به ناکه نی و بی ترس سه یری ده هاتن پیده که نی. چاوه گه و ره که وی که نی به ناکه نی و بی ترس سه یری ده کردی. به نام جاروباره ش که پینلووی ده ترووکاند، نه یر نیگای قوول و نه رم و نیان ده بوونه وه.

ماوهی دوو سهعاتیک قسهمان کرد و هیچ نهما باسی نه کهین. دهمه و تیزواره هه واکهی ورده ورده وه بلیسهی باگر و دواتر نه رخه وانی و نه بجاره هه ترزرکا و مات بوو و ناخرییه کهی له سه رخو به شه و نیخمه شه هه روا له سه رخو قسهمان ده کرد. گاگین داوای شووشه یه ک شه رابی راینی کرد و بویان هینا. ده ستمان کرد به خواردنه وهی. ناوازی موسیقاکه، هه روا ده بیسترا و ده نگه کهی خوشتر و ناسکتر ببوده. له شاری و له سه رووی رووباره که وه، چراکان تیشکیان داویشت. ناسیه له پی جوریک سه ری داخست، که پرچه لووله کهی که و ته سه رچاوه کانی. بینده نگ بوو و ناخین هه تکینشا. نه وجار گوتی، خه وم دی هه ستا و چووه ژووری به ترم ناگام لی بوو، به بی نه وه ی چرای ژووره که ی بکوژینیته وه، ماوه یه ک له پشت په نجه ره داخراوه که ی ژووره که ی ژووره که ی به ورای رووباری راین که و ته گهمه . هه موو شته کان رووباری بودنه و و ره نگیان وه به رهاته وه ده ته دانه ت شه را به کهی نیمه شه له پیاله تیفته دراوه کانه اندا به شیوه یه کی سیحراوی دره و شایه وه شه باین که که ده تگوت تیفته دراوه کانه ان و مرد. گه رمای بوخوشی شه وانه له زه وییه و هستا.

من گوتم: "دەبى برۆم. ئەگىنا دوايى قايقم دەست ناكەوى. "

گاگینیش گوتی:"کاتی رؤیشتنه."

له كويره رييه كهوه بهره وخوار داگه راين. له دواوه مان له پي بهرده كان خلور بوونه وه: "ئهوه ئاسييه بوو، خوّى گه يانديو وه ئيمه. " براکهی لیّی پرسی: "تو نهنووستی؟" به لاّم ئه و وه لاّمیّکی نه داوه و به غاردان لیّمان دوور که و ته وه دوایین گری ئه و مه شخه لاّنه ی قوتابییه کان له باخی میوانخانه که دا دایانگیرساندبوون، خه ریك بوو داده مرکانه وه و گه لاّی داره کانی له بنه وه پی ده به خشین. و گه لاّی داره کانی له بنه وه پی ده به خشین کرد بوو قسه ی له گه لا گه مییه وانیک ده کرد. من خوّم فری دایه ئاسیه مان له ده م رووباره که دوزییه وه. خه ریك بوو قسه ی له گه لا گه مییه وانیک ده کرد. من خوّم فری دایه نیّو گه مییه که و مالاواییم له براده ره تازه کانم کرد. گاگین به لاّینی دا، به یانی بیّته سه ردانم. من توند ده ستیم گوشی و ده ستیشم بو لای ئاسییه راداشت. به لاّم ئه و هه ر سه یری کردم و سه ری راوه شاند. گه مییه که له که ناری رووباره که دوور که و ته و به سه رئاوه خوره که دا که و تاره که و هه ری . گه مییه وانه که پیره پیره ییاوی کی میه ره بان و نه رم و نیان بو و و توند و قایم سه و له کانی ده خسته نیّو ئاوه تاره که و ه.

ئاسىيە ھەراى كرد:" بە نيو كۆلەكەي تريفەي مانگەكەدا وەرىي كەوتن و تىشكى مانگتان تيك دا.

سەيرىكى ناو ئاوەكەم كرد، ئاوە تارىكەكەى دەوروپشتى گەمىيەكە شەپۆلى دەدا.

ئاسىيە دىسان بانگى كردمەوە:

_ خودات لهگهل بيّ.

ئەوجار گوێم لە دەنگى گاگين بوو:

ـ تا بەيانى.

گهمییه که گهیشته نهوبهری رووبار. دابهزیم و سهیریخی دهوروبهرمم کرد. لهو بهرهوه کهس دیار نهبوو. تیشکی مانگه که دیسان وه پردیخی زیرین لهم سهرهوه گهیشتبووه نهو سهری رووباره که. دهنگی ناوازی قالسیخی کون ـ دهتگوت بو مالاواییه ـ دههاته گویم. گاگین راستی ده کرد: ههستم ده کرد تان و پوی ژیانم له وه لامی ناوازه دلبزوینه کانیدا ده لهرینه وه. به نیو ده شته تاریکه که دا ریگهی ماله وه گرته بهر. هه وا بوخوشه کهم لهسهر خو هه لله دهشت. ماندووبه تیبه کی شیرین و نادیار، که له چاوه روانییه کی بیرانه وه وه سهرچاوه ی گرتبوو، به سهرمدا زال ببوو. پیم وابوو به خته وه در به خته وه ر بووم و هیچ. دلم نهوه نده خوش بوو، چیی نه مابوو له خورا قاقایه ک بکیشم. چوومه جیوبانه کهمه وه و تازه چاوم لیک نابوو، که له پر بیرم که وته وه، خو من نه مشه و بو تاقه جاریکیش نه و جوانه دلر هقم وه بیر نه هاتی ته وه من ناشق نیم؟

به لام دوای ئه و پرسیاره زوری نه خایاند که وه ک مندالی به ر مهمکان خه و بردمییه وه.

بهیانیی روّژی دوایی، تازه ههستابووم به لام هیّشتا له نویّنه کانم نه هاتبوومه ده ریّ، که گوّچانیّك له په نجه ره که می دا و ده سبه جی ناسیمه وه و زانیم گاگینه. هه رای کرد:

_ ئەوە ھىنشتا ھەلنەستاوى؟

به دەنگى گىتار ھەلتبستىم؟

رام کرد و دهرگام لي کردهوه.

ـ به یانیت باش. تۆزى زووتر هاتمه لات. به لام خو دهبینی چ به یانییه کی جوان و خوشه. سرووشت گهش و شه و نمی زیوین له سه ریه لکی گول و که ناری ده م به گورانی...

ئهو خوّی به سهروقژی لوول و سینگ و بهروّکی کراوه و سهرکولاّمهی گهشهوه، وهك بهیانییه که گهش و جوان بوو.

جلوبه رگم له به رکرد و له گه لنی چوومه باخی. له سه رنیو کورسییه ک دانیشتین و داوامان کرد و قاوه یان بق هیناین. سه ری قسه کرایه وه. گاگین باسی ئه و نه خشه و فکرانه ی کرد که بق داهاتووی هه یبوو. ده یکوت، ده و له مهند و تیروپره و سه ربه خقیه و ده یه وی خه ریکی شیوه کاری بی و به داخیش بوو له وه ی دره نگ به خقیدا هاتوته وه و کاتیکی زقری به فیرق داوه. منیش باسی کاروباره کانی داهاتووی خقم بق کرد. نه یشمارمه وه، باسی خقشه و یستییه ناکامه که ی خقیم بق کرد. زقر ورد و جوان گوینی لی ده گرتم، به لام ئه وه نده م زانی، به سه رهاتی خقشه و یستییه که م وای کار تیناکات هاوده رد و هاوخه مم بی هم رله به دلی من یه ک دو ناخی هه لاکیشا. پیشنیاری کرد، بچین و له ماله که ی به رهه مه کانی ببینین. منیش ده سبه جی گوتم باشه.

که وه ژوور که وتین، ئاسییه له ماله وه نه بوو. خاتوونی خانه خوی ده یگوت چووه ته سه یری کاولاشه کان. هیننده ی دوو کیلوّمه تریّك له ولای شاری "ل" کاولاشی کو شکیّکی ناغا و ده ره به گان هه ر مابوو. گاگین هه موو پوّرتریّته کانی خوّی نیشان دام. له به رهه مه کانیدا، ژیان و راسته قینه و هه ر وه ها نازادیی و به ربلاویی هزر و خه یالی به دی ده کرا. به لام هیچ کامه یانی ته واو نه کردبوو. له لایه کی دیکه شه وه ، پیّم وابوو ویّنه کانی هه ر واله خوّرایی و که مته رخه مانه کی شاوه ته وه. راشکاوانه ش رای خوّم پی گوت. به ناخ و داخی که وه گوتی:

ـ وایه، وایه. راست ده کهی. ئهوانه ههمووی کرچ و کالن و خراپن. به لام چ بکهم. ئاخر من به گویرهی پیرویست فیری شیوه کاری نهبووم و جگه لهوه ش، پهرش و بلاوی و ئهو که مته رخه مییه به نه فره تبووه سلاقییه ش، کاری خوی هه ر ده کا. ئه و کاته ی حه زت لیپه کاریک بکه ی، هه ر ئه و ساته و ه ک هه لا ده فری

و پیت وایه خهریکی گؤی زهوی دهجوولیّنی، به لام که دیّیه سهر کاره که و دهست پی ده کهی، ده سبه جی داده هیزریی و شه کهت ده بی.

ویستم هانی بدهم، به لام به بی ئه وه ی گوی بداتی، هیوابراوانه دهستی راوه شاند و وینه و پورتریته کانی خسته نیو زهرفی که و فستییه سهر نیوکورسییه که و له سهر خو گوتی:

"ئهگهر تاقه تم بی و به گویره ی پیویست دان به خود مدا بگرم، له وانه یه بیمه شتیک، ئه گینا ههر فه رخه ئاغایه کی کرچ و کال ده بم و هیچی تر. فه رموو، وا باشتره پیکه وه بچین بزانین ئاسییه له کوییه. که وتینه ری.

ریّگای کوشکه رووخاوه که، به شیو و دوّلیّنکی پر داروبار و تهنگهبهردا بوو. جوّگهیهك به نیّوه راستی دو له کهدا به خورهخور به نیّو بهرده کاندا دهروّیشت. دهتگوت ههلّپهیهتی زووتر خوّی بگهیهنیّته نهو رووباره پان و بهرینهی لهودیو گابهرد و رهوه زه رژده کانی لووتکهی چیاکهوه دهدره وشاوه. گگین چهند شویّن و دیمهنیّکی گهش و جوانی نیشان دام. نهگهرچی تاریفکردنه کهی، شیّوه کارانه نهبوو، بهلاّم پیّوهی دیار بوو هونهرمهنده. زوّر زوو کاولاشی کوشکه که دهرکهوت. له سهرووی گابهردیّکی رووتهوه، برجیّکی چوارگوشهی رهش قوت ببوّوه. دیواره قهوزه گرتووه کان به برجه کهوه بوون. دیواره کان پوّل لاولاویان پی ههلّگهرابوو و دایپوشیبوون و له ههندی شویّنهوه، نهو لاولاوانه و دار و دره ختی خیّج و خوار له میچه تیّك قرماوه کانی کوشکه کهوه شوّر ببوونهوه. نهستونده که کان خواروخیّج له کونی میچه میچه دیار بوون. جادهیه کی بهرده لیّن، ههلاه کشا بهرهو نهو دهروازه یهی هیشتا جوان و ساغ مابوّوه. گهیشتبووینه بهر دهرگاکه، له پر چاومان به ژنیّك کهوت، که به غاردان بهسهر کوّگای رووخاوه کاندا تیّپهری و هاته سهر دیواره کهی بهرامبهر نیّمه و لهوی ریّك لهبهر ههلایره کهوه راوهستا. گاگین هانده رانه گوتی:

ئەوەش ئاسىيە. ئەي لەو شىنت و شوورە.

له دهروازه که وه چووینه حهوشه یه کی بچووک، که نیوه ی پر ببوو له دره ختی خو رسکی سیّو و دهوه نی گهزنه. کوره خو ئاسییه ههر بهراستی له سهر پلیکانه ی دیواریّکی رووخاو دانیشتبوو. کچه رووی تی کردین و پیّکه نی. به لاّم له جیّی خوّی نه بزووت. گاگین به سه ربادانه وه هه پهشه ی لیّ کرد و منیش هه رام کرد و به ده نگی به رز، له سهر ئه و که مته رخه می و بی پاریزییه ی لوّمه م کرد.

به لأم گاگين نه يه يشت و به سرته يه ك يني گوتم:

ـ لیّی گهری با لاساری نه کا. تو نایناسی. لهوانهیه به برجه که شدا هه لّگهری و بچیّته سهر. سهیر نییه. وا باشتره سهیری زیره کییه کهی ئهو خه لّکهی ئیره بکهین."

سهیریّکی دهوروپشتمم کرد. له لایهکهوه، له تهنیشت مالیّکی دارینی زوّر بچووك، پیره ژنیك گوّرهویی دهچنی و له سهر چاویلکهکانییهوه سهیری ده کردین. ئهو پیره ژنه، بیره و کولیّره ناسکه و ساردیی گازداری ده فروشت. ئیّمه لهسهر نیوکورسییه که دانیشتین و له پیاله ی قورسی کانزاییدا دهستمان کرد به خورادنهوه ی بیره یه کی فیّنك. ئاسییه لاقه کانی خستبووه بن خوّی و ههر وا لهسهر دیواره که دانیشتبوو و لهچکیّکی زوّر تهنکیشی بهسهریدا دابوو. له لاتهنیشته وه، ده موچاوه جوانه کهی زوّر جوان و سهر نجراکیّش لهگهل رووناکایی ئاسمانه ساماله که دا نه خشی گرتبوو. به لاّم من به دلّپریییه وه سهیریم ده کرد. شهوی

رابردوو جموجوّلیّکی نا ئاساییم تیّیدا بهدی کردبوو... بهخوّمم دهگوت:"دهیهوی خوّی بنویّنی و سهرسامان بکا. باشه بوّ؟ پیّویسته؟ ئهو ههلسوکهوته مندالانهیه یانی چی؟"

ئاسیه ده تگوت زهینی منی خویندووته وه، له پر توند و کاریگه ر سهیریکی کردم، دوای ئه وه پیکه نی و به دوو قه له مباز له دیواره که خوی فریدایه خواره وه و چووه لای پیره ژنه بیره فروشه که و داوای ئاوی کرد. ئه و جار رووی کرده براکه ی و گوتی:

_ پینت وایه ناوم بو خوم دهوی بنا، کومه لیک گول له سهر دیواره که شین بوونه ته وه ده بی ناویان بده م.

گاگین هیچی نه گوت. ناسییه به پهرداخی ناوه وه له کاولاشه کان چووه سهری بار نه جاری راده وه ستا و داده ها ته وه و به خونواندنی کی شیرینه وه ، چه ند دلو په ناویکی له پهرداخه که وه _ که له به رتیشکی خوره که ده دره وشاوه _ روده کرد . جموجول و هه لاسوکه و ته که ی زور شیرین و له به ردلان بوو و نه گه رچی به ده ست خوم نه بوو ، سه یری هه لاسوکه و تی نه نه رو و لیها تو وانه یم ده کرد ، به لام تو و په شوی ده کرد م ده تو روه شیری ده کرد ، که تاویک کیشا . . . من تو و په تو به ییره ژنه ، که تاویک گوره وی چنینه که ی له بیر چووبو وه و سه یری ده کرد ، گوتی :

ـ کچي به و هه لبه ز و دابه زهيه وه، ده ليني بزنه.

ئاخرىيەكەى ئاسىيە پەرداخەكەى بەتال كرد و لە حالىنكدا بزۆزانە خۆى بادەدا، ھاتە لامان. زەردەخەنەيەكى سەير، برۆ و قولىنچكى لىنوى و پەرەى لووتى دەلەراندەوە و چاوە رەشەكانى تۆزىك چاوقايانە و شادەمان قىچ بوونەوە.

له روخساریدا بهدی ده کرا:

"كەيفتان بە ھەلسوكەوتى من نايە؟ زۆر گرنگ نىيە. دەزانم چەند بەخۆشىيەوە سەيرم دەكەن." گاگين لەسەرخۆ گوتى:

_ ههر بژى ئاسييه. مالم قهبره، ههموو كارهكانت لهوپهرى خويدا بوو.

ئاسییه، شهرمهزار، برژوّله دریژه کانی داخست و وه بنیاده میّکی گوناحبار و شهرمن له ته نیشتمان دانیشت. یه که م جار بوو، وا له ده موچای ورد ده بوومه و هه ستم کرد، له ژیانمدا روخساریّکم نه دیتو و ثاوا به ئاسانی بگوّردریّ. تاویّکی پی نه چوو، ره نگی به روخسارییه وه نه ما و حاله تیّکی خه فه تبار و خه موّکی لیّ نیشت و هیّله کانی روخساری له به ریه کشانه وه و ساده تر و شیّلگیرتر ها ته به رچاوم. ئاسییه ئیتر کی و بیده نگ بوو. به ده وری کاولاشه که دا سوو پاینه وه و اسییه به دوومانه وه بوو سهیری دیمه نه کانیمان کرد. خه ریك بوو نیوه پر و کاتی ناخواردن ده هات. گاگین پاره ی بیره که ی ده دا داوای په رداخه بیره یه کی دیکه ی کرد و رووی له من کرد و به ته وسه وه گوتی:

ـ به خۆشىي نازەنىنە دلرفىنەكەي تۆ.

ئاسىيە دەسبەجى پرسىي:

_ چما ئەو... بۆ تۆ خۆشەويستت ھەيە؟

گاگین گوتی:

_ جا کێ نییهتی؟

ئاسىيە ساتىك لە فكرەوە رۆچوو و دىسان روخسارى گۆردرا و زەردەخەنەيەكى تەوساوى و چاوقايمانەى لە روخسارىدا دەركەوتەوە.

_ چيى ليّ بكهم، منداله. تكايه ليّى خوّش بن. "

ههر نانی نیوه روزمان خوارد، ئاسییه ههستا. ئه ژنوی دادا و کرنوشی برد و کلاوه کهی لهسهر کرده وه و له براکهی پرسیی:

ـ دهکرێ بچمه سهرداني خاتوو لويزا؟

گاگین به زەردەخەكەي خۆپەوە، بەلام ئەمجارەيان تۆزى شەرمەزارانە، گوتى:

_ ئەوە لە كەيەوە فيرى ئيزن وەرگرتنى بووى؟ نەكا تاقەتت نىيە لەگەلامان دانىشى؟

_ نا وا نییه. ههر دویّنی به لیّنم به لویزا دا، بچمه سهردانی. له لایه کی دیکه شهوه، پیّم وایه باشتره پیّکهوه بن. لهوانه یه جهنابی "ن" _ ئاماژه ی من کرد _ شتیّکی نویّت بو بگیرییّته وه.

ئهوهی گوت و کهوته رێ.

گاگین، که ههولنی دهدا چاوی له چاوم نهاللقی، گوتی:

من ههروا کپ و بیده نگ بووم و گاگینیش باسه کهی گوری. چهندی پتر ده مناسی، ئه وه نده زیاتر خوشم ده ویست و ده که و ته به در دلم. زور زووش قوولایی روحیم ناسی. ثه و هه به به راستی روحیکی ته واو رووسیی هه بوو. واته دادگه رو به شهره ف و بی خه وش و بی فرتوفیل بوو. به لام به داخه و تززیک خه موک و بی جیکلدانه و ساردوس بوو. که فوکول و جوشو خروشی گه نجیتی تیدا نه بوو، ترووسکاییه کی کزی تیدا بوو. گه نجیکی نه رم و نیان و زیره که بوو، به لام نه مده زانی و نه ده هاته به رچاوم که ته گه ر ببیته پیاویکی ته واو، چون ده بی بی به رده وام و خوماندووکردن و شه و و شه و نوونی، که س ناتوانی بیته شیوه کار... کاتیکیش هه لسوکه و تی نه رم و نیان و قسه کردنه له سه خو و هیدییه که یم ده دی، بیته شیوه کار... کاتیکیش هه و لا و خوماندووکردن نی. تو ناتوانی خوت ماندوو بکه یت. به و حاله شه وه مدم گوت: نا، تو پیاوی هه و لا و خوماندووکردن نی. تو ناتوانی خوت ماندو و بکه یت. به و حاله شه وه نه مده توانی خوشم نه وی و وازی لی بینم. له خوه پیاوی به ره ولای خوی راده کیشا. چوار سه عاتیک پیکه و به بووین. جاری داده نیشتین و جاری له ده ره وه ی ماله وه ده گه پاین. له و چوار سه عاته دا ته و او پیکه و به بورین. جاری داده نیشتین و جاری له ده ره وه ی ماله و ده گه پاین. له و چوار سه عاته دا ته و او پیک ترمان به ردل که وت.

خۆر ئاوا بوو و دەبوو بچمەوە مالنى. ئاسىيە ھىستا نەھاتبۆوە.

گاگین گوتی:

ـ ئەوەتا دەيبينى، چەندە سەرەرۆيە. حەزت لێيە لەگەڵت بێم؟ لە سەر رێگەمان سەرێكيش لە لويزا هەڵدێنين، بزانين ئاسييە هێشتاش لەوێيە؟ رێگەيەكى زۆر دوور نييه.

گاگین ههرای کرد:

_ ئاسىيە، لىرەى؟

پهنجهره رووناکه کهی نهوّمی سیّههم دهنگی هات و کراوه. دهموچاوی ئاسییه له تاریکییه که دا دهرکهوت. به دوای ئهودا پیرهژنیّکی بی ددان و چاوکزی ئهلانیمان دیت.

ئاسىيە بە ناز و لەنجەيەكەوە، ئانىشكى لەسەر شىپانەي پەنجەرەكە دادا و گوتى:

ـ ليرهم. ئيرهم پئ خوشه. وهره، ها ئهوه.

_ ئاسىيە چلە گولىنكى بەرداو، خوارى و گوتى:

_ وای دانی من نازهنینه دلرفینه کهی توم.

خاتوو ليز دايه قاقاي يێكهنين.

گاگین گوتی:

_ "ن" دەرواتەوە. دەيەوى مالاواييت لى بكا.

ئاسىيە وەلامى داوە:

_ ههر بهراست، لقه گولهکه بده بهو. ئهوه ديم.

پهنجهره کهی داخستهوه و ده تگوت لویزای ماچ کرد. گاگین بهبی نهوه ی هیچ بلی، گوله کهی دا به من. منیش له گیرفانم نا و بهره و گهمییه که که و تمه ری و رویشتم.

لهبیرمهن که دهچوومهوه مالیّ، بیرم له هیچ شتیّك نهده کردهوه. به لاّم دلّم گیرابوو. له پی بوّنیّکی خوّش و ئاشنا، که له ئهلان زوّر ده گمهنه به سهرمدا هات و پیّم سهیر بوو. راوهستام و له دهم ریّگاکه، باخچهیه کم دی پی له گولی شاینه. بوّن و بهرامه ی لیّی دواره که خستمییه وه بیر نیشتمانه کهم و خهمی دوورییه کهی له ناخمدا به خهبه رهات. حهزم لی بوو بوّنی رووسیا هه لمرّم و به سهر خاکه کهی رووسیادا هه نگانان و له نیّو خه لکیّکی ناموّدا و ههنگاو بنیّم. به خوّمم ده گوت: "لیّره چ ده کهم؟ بوّچی له ولاتی بیّگانان و له نیّو خه لکیّکی ناموّدا و دوور له نیشتمانه کهم ئازار ده چییژم؟"

له پریّکدا ئه و دلّپرییهم لیّ بوو به هه ژانیّکی تال و سووتیّنه ر. ئه و شه وه به باریّکی ده روونیی دیکه وه گه پامه وه مالیّ. توو په و توّسن بووم و ماوه یه ک زوّر نه مده توانی خوّم هیّور بکه مه وه. داخ و که سه ریّکی نامو ئازاری ده دام. ئاخرییه که ی دانیشتم و که و ته وه بیر دلّبه ره فریوده ره ئه لمانییه که م. ـ هه مو و روّژیّکم به یادی ئه و خاتو و نه و ده کرده شه و . جا یه کیّک له نامه کانیم هه لگرت. به لام نه مکرده وه . فکرم چووه لایه کی دی. بیر و هو شم هه ر لای ئاسییه بوو . بیرم که و ته وی که گاکین له کاتی قسه کردنیدا تیّی گه یاندم، کیّشه ی نییه بگه ریّته وه رووسیا . به ده نگی به رز به خوّم گوت:

_ واز بينه. چون دهكري ئاسييه خوشكي ئهو بيز؟

جله کانم داکه ند و دریّن بووم. هه ولّم ده دا خه وم لیّ بکه ویّ. به لاّم سه عاتیّکی پیّ چوو و دیسان هه ستامه وه له سه ر جیّیه که م دانیشتم. ئانیشکم دایه سه ر بالیفه که و دیسان که و تمه وه بیری ئه و کچه تیوه، هه وه سبازه ده م به پیّکه نینه... به خوّم ده گوت "له شولاره ناسکه که ی ده لیّی له شولاری "گالاته"ی رافاییله به "فارنزینا"دا. به لیّن، ئاسییه خوشکی ئه و نییه..."

نامهی بیّوه ژنه ئهلمانییه که کهوتبووه سهر عهرزی و لهبهر تیشکی مانگه که، سپی ده چوّوه.

بعیانیی روّژی دوایی، چوومه شاری "ل". بهخومم ده گوت، دهمهوی کاگین ببینم، به لام زیاتر حهزم لی برو، بنوانم ناسییه چ ده کا، ناخو همر وه ک دوینی خدریکی بزوزییه؟ که چوومهوه ماله کهیان، همر دووکیان له مالهوه بوون و سهیر نهوه بوو، ـ لهوانه شه لهبهر نهوه بووبی که شهوی تا بهیانی ههر بیرم له ناسییه ده کرده وه ـ ناسییه له بهر چاوم کچیکی ته واو رووسی بوو. کچولهیه کی ساده ی رووسی، تا راده یه ک کاره کهریکی رووسی. جلیکی کونی لهبهردا بوو. که زیی خستبووه پشت گویی و له ته نیشت په نهجه ده کاره کهریکی کاره که ی نهده کرد و خهریکی چنینی شتیک بوو. نهوه نده شهرمن و نارام و بیده نکه خهریکی کاره که ی بوو، ده تگوت له ژبانیدا جگه له وه نیشیکی دیکه ی نه کردووه. هیچ قسه ی نهده کرد، همموو هوش و زهینی بهسهر کاره کهیه وه بوو. دهموچاوه کهی نه وهنده ساده و بی خهوش بوو، به خوم نهبوو، کهو تهوه بیر کاتیا و ماشیا، که له ماله کهی خوماندا له دایك ببوون. له و کاته شدا بو نهوه ی نهو و یکچوونه کامل و ته واو بکات، گورانییه فولکلوریه کهی "ماتوشکا گالوبوشکا"ی له بن نهوه ی نهوه گوته و مدور و داخ و کهسهرم بو شتیکی نادیار هه لرشت. هه واکهی زور خوش بوو. گاین غهریبیی رووسیام کردبوو و داخ و کهسهرم بو شتیکی نادیار هه لرشت. هه واکهی زور خوش بوو. گاین دهیگوت، حه زده کات بچیته ده ری و چهند تابلویه کی سرووشت بکیشینه وه. لییم پرسی، ناخو ده کری له کهگی به به سه سه دودگی ناگره؟

گوتى:

ـ بەپىخەوانەوە، تۆ دەتوانى زۆرىش رىنوىنىم بىت.

گاگین کلاوه گهرگهرپیهکهی لهسهری نا. بلووزهکهی لهبهر کرد و کهلوپهلهکهی خسته بن ههنگلی و کهوته ریّ. منیش به دوایدا. ئاسیپه له مالهوه بهجیّ ما. گاگین تکای لیّ کرد ئاگای له "سوپ"هه بیّ زوّر شل و روون دهرنهچیّ. ئاسیپهش بهلّینی پی دا سهری چیّشتخانه بدا. گاگین چووه ئهو شیوهی منیش چووبووم. لهویّ لهسهر تاته بهردیّك دانیشت و دهستی کرد به کیشانهوهی پیره دار بهروویه کی نیّو هولوّل و پر لك و پرّپ. من لهسهر گژ و گیایه که دریّژ بووم و کتیّبیّکم به دهستمهوه گرت، بهلام نهمتوانی تهنانهت دوو لاپهرشی لی بخوینمهوه. گاگین بهردهوام کاغهزی رهش ده کردنهوه و فریّی دهدان. پتر قسهمان ده کرد و من پیّم وابوو، باسیّکی قوول و ورد له نیّوانهاندا ههبوو لهسهر ئهوهی شیّوه کار دهبی چیّن کار بکا و خوّ له چ شتیّك ببویّری و گرنگیی شیّوه کار له سهردهمی ئیّمهدا. ئاخرییه کهی گاگین گوتی: "دهستی بر کار ناچیّ." له تهنیشتم لیّی دریّژ بوو و ئیتر به سهرده می ئیّمهدا. ئاخرییه کهی گاگین گوتی: "دهستی بر کار ناچیّ." له تهنیشتم لیّی دریّژ بوو و ئیتر به

ئازادی و میرمندالانه کهوتینه قسه. قسه کانمان جاری وابوو پر کهفوکول و جاری واش بوو قوول و هزری و جاری و میرمندالانه کهوتینه قسه دهبوون. له ههموو قسه کانماندا بهردهوام قسه ی ناروون و پر نهینی ـ لهو قسانه ی پیاوی رووسی حهزی لییه پریسکه ی دلی خوی پییان ههلرپیژی ـ ههبوو.

که له چهنهلیّدان بووینهوه و باری دهروونمان سووك بوو، دهتگوت دهستمان به کاریّك کردووه و تهواویشمان کردووه. هاتینهوه مالیّ. ئاسییهم بهیانی چوّن دیتبوو، ههروابوو. چهندی لیّی ورد بوومهوه، هیچ ئاسهوار و نیشانهیه کی ناز و لاروله نجه و جوولهیه کی وام لی نهدی بلیّی دهیهوی دهوریّکی نوی بنویّنیّ. ئه مجاره بو ئهوه ی نه ده بوو، له سهر ههلسوکهوتی نا ئاسایی و خوّنواندنه وه سهر کوّنه و لوّمه یکهی.

گاگين ده لگوت:

ـ سهیره، ئهمرو ئاسییه توبهی کردووه و پهشیمان بووه تهوه.

- لای عهسری، ئاسییه بهبی ئهوه ی وا بنوینی که ماندووه، چهند جاریک باویشکی دا و زور زوو چووه ژووره کهی خوی. منیش تاویک دواتر مالاواییم له گاگین کرد و بهره و ماله وه کهوتمه ری. له مالی ئیتر بیرم له هیچ شتیک نهده کرده وه. ئه و روژه ئیتر دهمزانی ههستم چییه و چون بیر ده که مهوه. لهبیرمه که راکشام بنووم، به دهنگی به رز به خومم گوت:

ـ ئەي لەر كچەتيوە فىلبازە، ھەر ساتەي لە سەر ھەرايەكە.

ئه مجار دوای تۆزىك بىر كردنه وه دىسانه وه گوتم:

_ هەرچۆننىك بىخ، ئەوە خوشكى گاگىن نىيە.

دوو هدفتهی بهسهردا تیپهری. لهو دوو هدفتهیهدا ههموو روّژی دهچوومه سهردانی گاگین. ئاسییه ده تگوت خوّم لیّ دهشاریّتهوه، به لاّم ئیتر هیچ لهو شهیتانی و بزوّزییانهی یه کهم و دووهم روّژی نهمابوو. ده تگوت خوّم لیّ ده کهنی دایه و به خوّیدا شکاوه ته وه، ته نانه ت به ده گمه نیش پی ده که نی. من زوّر ورد و کونجکوّلانه لیّی ورد ده بوومه وه.

ئاسییه زوّر بهجوانی فهرهنسی و ئه نمانیی قسه ده کرد. به نام له هه موو شتیکییه وه دیار بوو، له مندالیدا له به ده مدوه شدی به ناندا گهوره نه بووه و په روه درده یه کی نائاسایی هه بووه. هه ر بزیه شهیچ له گاگین نه ده پوو. گاگین سه ده رای نه وهی کلاویکی خری گه پگه پیوه دیار بوو، به نام ناسییه هیچ له کچه ناغا و نه جیمزاده یه کی نازدار و گران و سه نگینی رووسیی پیوه دیار بوو، به نام ناسییه هیچ له کچه ناغا و ده ره به هگان نه ده چوو. خه میکی تایبه ت له جوونه و هه نسوکه و تیدا به دی ده کرا. دیار بوو نه و نه مامه کینوییه تازه متوربه کراوه. نه و شه رابه هیشتا له کون نه چووه ته و دانه مرکاوه ته وه. شهرم و سرکی، له ناخیدا بوو. کچه شخوی له و شهرم و سرکییه کان ناخیدا بوو. کچه شخوی له و شهرم و سرکییه کی نازه حه ست بوو و هه ونی ده دا نه و زنجره بیسین کی و به هی ناخیدا بوو. کچه شری نازه و بی ترس بکا، به نام هه ونه که که جاروباره سه ری نه ده گرت. می چه ند جاران قسه هی نامی وه نامی پرسیاره کانی ده داوه. سه روزای نه وه شن نانیم به راه وه ی نه رووسیا بینه ده ری، له گوند ژیاوه. جاریکیان دیتم سه ری خستبووه سه ره هه ردو ده ستی و په نه کانی خستبووه نی و قوی و گوند ژیاوه. جاریکیان دیتم سه ری خستبووه سه ره دو ده ستی و په نه کانی خستبووه نی و قوی و کتیبین کی له به ده دم بو و و به چاو و شه کانی هه ناده لووشی.

لني چوومه پنشي و گوتم:

_ ههر بژی، ئهنده ورد دهخویننییهوه.

سهری ههانینا و چاوی له چاوم بری و گوتی:

"ئهي پينت وايه ههر دهتوانم قاقا بكيشم و هيچي دي..."

ئەوەى گوت و دەيەويست خۆم لى بدزىختەوە. سەيرىكى ناوى كتىبەكەيم كرد، رۆمانىكى فەرەنسى بوو. گوتم:

ـ ئەوە چ كتيبيكە ھەلتبۋاردووه، ھىچ كەيفم ييى نايە.

گوتى:

ـ ئەي چ بخوينمەوه.

کتیبه کهی فری دایه سهر میزه کهی و دیسان گوتی:

_ كەوابوو باشتر وايە ھەر بزۆزىييەكانم بكەمەوه.

ئيتر راى كرده نيو باخهكهوه.

ههر ئهو رۆژه عهسره که، "هیرمان و دوروتی" م بو گاگین دهخوینده وه. ئاسییه له پیشدا دههات و به تهنیشتماندا تیده په په په په په و گویی هه لخست. به سپایی له تهنیشتمه وه دانیشت و هه تا ته واو بووم گویی راگرت. بو سبه پین دیسان ئاسییه سهیر و سهمه ره هاته وه پیش چاوم. تا ئه وه تیکه پیش که ویستوویه تی وه که "دوروتی" ژنیکی کابان و گران و سهنگین بی هه ربه راستی ئه و کچوله په نیوه مه ته لوکه په ووز تا بلی به حه یا بوو. هه ربویه ش زور سه راجه کیشا. ته نانه ته نه و کاتانه یا لیشی قه لس و ترو په ده بووم ورده ورده ورده شتیکم لی روون ده بووه وه ، نه ویش نه وه یکه ، نه و خوشکی گاگین نه یه و ماوکات تا راده په کیش نائاسیی دیار بوو.

رووداويکی سەير و سەمەرە، بۆچوونەكەمى سەلماند.

روّژیّکیان دوانیوه پو چوومه مالهٔ که ی گاگین و سهیرم کرد، ده رگای ره زه که داخراوه. دوای تاویّك بیر کردنه وه، به ره و نه ولایه ی په رژینه که روّیشتم که توزی نه وی ببوّوه و رووخابو و پیشتریش دیتبووم. له ویّوه خوّم فریّدایه نه ودیوی. له نزیك نه ویّوه اله دووری جاده که وه، که پریّك به نه قاقیا دروست کرابوو. که گهیشتمه نه وی و ویستم تیّپه پ له پ ده نگی ناسییه پیّی به عه رزه و هشك کردم، که به کول ده گریا و ده یگوت:

ـ نا، جگه له تۆ نامەوى كەسم خۆش بوى، ھەر تۆ، ھەتا دەمرم.

گاگين دهيگوت:

ـ بيبر هوه ئاسييه. بهسه. لهسه رخو به. تو ده زاني من بروات پي ده كهم.

_ گويم له قسه کانيان دهبوو و ههردوو کيشيانم له نيوان چلوچيوی تيکچنراوی کهپره که دا ده دی و ئه وان ئاگايان له من نهبوو.

ساتیک خودم لهبیر کردبوو و پیم به عهرزهوه وشک ببوو. له پر وهخو هاتمهوه و بیرم لهوه دهکردهوه، که ناکری و نابی لییان بچمه پیشی. به راکردن گهرامهوه بهرهو لا رووخاوه کهی پهرژینه که و خوم فری دایه عهوبه ری جاده که و وه ک بای شهمال خوم گهیاندهوه مالی. پی ده کهنیم و دهستمم لیک ده دا و عهوروداوه می سهیر بوو، که گومانه کانمی گهیاندبووه دلنیایی و ههموو شتیکی بو سهلاندبووم. ـ به لام خو

^{*} هۆنداو ەكەي گۆتىخ

تهنانهت بۆ ساتیکیش له راستبوونی بیرورای خوّم دردونگ نهبووم ــ سهره رای ئهوه ش، زوّرم پی ناخوّش بوو. له لایه کی دیکه وه له دلّی خوّمدا ده مگوت نه کا ههر بو ده ستخهرو کردنی من وایان کردبی و له راستییشدا وا نهبی. به لاّم به خوّمم گوت ئه و فکره قوّره چییه. چ پیویسته ئه وان ئه و نه خشه یه داریخون ؟ چ پیویست ده کا سهر له من بشیوینن ؟ ئه وه له وان ناوه شیته وه . جگه له وه ش، ئه ی ئه و قسه کردنه پر که فوکوله مانای چییه ؟

خوّم دابووه دهست گهمهی هیّمنی رووداوهکان و کهفوکولّه تیژتیّپه په کان. ئه و ههست و رووداوانه که تیّیاندا لهسهرخوّ و هیّور تیّده په په په په نیّو ناخمه و و ههستیّکی گشتییان لهسهر داده نام، که تیّیاندا ههموو ئه وشتانه تیّکهلّی یه کتری ده بوون، وا له و سیّ روّژه دا دیتبوومن و ههستم پیّکرد بوون و بیستبوومن. ههموو شتیّك واته: "بوّن و به رامه ی نهرم و نیانی شیله ی کاژی لیّپ واره کان، زرمه ی ده ندووکی دار کونکه ره کان، شلّپ و هوّپ و لرفه ی قه لبه زه و تاقیگه و جوّگه کان و ئه و ماسییه سوور و ره نگاوره نگانه ی له ته ختی بنی ثاوه که دا مه له یان ده کرد، تارمایی ده وری چیاکان و ره وه ز و گابه ردی ره ش و بوّر، گوندی پاك و خاویّن که کلیّسای کوّنی سه رنج راکیّش و پیره داریان تیّدا بور و له ق له قه هیّلانه ی له سه ر کرد بورن، ثاش با به په په ی نووك تیژی خرخ په وه ، روخساری میهره بانی دیّها تییه کان و کراسی قوّل کورت و گوّروه ییه کانیان، عاره بانه ی رازاوه و ئه سپ و مانگا قه له وه کانیان، زیاره تکه ره لاوه قرّدریژه کان کورت و گوّروه ییه کانیان، عاره بانه ی ماه به مه مه به به یه و هم رمیّی لیّ بوو...

^{*} ازالت/ باسالت: بهردیکی رهش و دهنك ورده.

ئیستاش که ئیستایه، که وهبیرم دیتهوه نهو شتانهی نهو کات چ ههستیکیان پی دهبهخشیم، چیژ و درده گرم. ههی سلاوت لی بی نهی قوژبنه هیمنه کهی زهوی نه لامان. سلاو له خوش بژیوی و نیعمه ته ساده کهی تو. سلاو لهو دهستانهی به کار کردنی بهرده وام و سهبر و سینگفره وانیی زوره وه، شوینه واریان به ههموو شوینیکه وه یه سلاو له هیمنییه که ت.

ئیوارهی سیّههم روّژ گهرامهوه مالیّ. لهبیرم چوو بلیّم لهسهر ئهو دل ئیشانهم له گاگینهکان، ههولّم دهدا یاد و روخساری بیّوهژنه دلّرهقه که له دلّمدا زیندوو بکهمهوه و بیژینمهوه، بهلاّم نهمتوانی. لهبیرمه که ویستم یاردی ئهو له دلّمدا زیندوو بکهمهوه، چاوم به کچولّهیه کی دیّهاتیی پیّنج سالانهی دهموچاوی خر کهوت به دوو چاوی زولال و بی خهوشهوه. کچولّه که ئهوهنده مندالانه و ساده سهیری کردم، شهرمم له نیگا و سهیرکردنه بیّخهوش و پاکهکهی کرد. نهمویست له ههنتهش و حوزووری ئهودا درو لهگهل خوّم بکهم و دهسبهجی بو ههمیشه مالاواییم له دلّبهره کونهکهم کرد.

له مالهوه یادداشتیکی گاگینم به ده ست گهیشت. نووسیبووی، پیم سهیره وا له پر بریارت داوه و سهرکونه شی کردبوو که ههر گهرامهوه، سهریکیان سهرکونه شی کردبوو که ههر گهرامهوه، سهریکیان لی بده م. به نابه دلاییه وه یادداشته کهم خوینده وه، به لام بر سبه ینیکه ی به ره و شاری "ل" که و تمه ری.

گاگین زوّر خوّمان پیشوازیی لیّ کردم و لهسهر خوّ ههندی لوّمهشی کردم، بهلاّم ناسییه ههر منی دی، دوتگوت به نهنقهست پیّکهنی و بهپیّی خدهی خوّی، خوّی لیّ دزیهوه. گاگین تهریق بوّوه و دوای روّیشتنه کهی نه و لهسهرخوّ گوتی، نه و کچهتیوه شیّته. داواشی لهمن کرد، بهدلهی نه گرم و لیّی خوّش بم. با دان بهوه شدا بنیّم که زوّر له و کارهی ناسیه تووره بووم، نه گهرچی بهبی نهوه ش دلّم نیّشابوو و تووره بووم، جا وهره نه و پیّکهنینه دروّزنانهیه و نه و نهدا و نهتواره دهستکرده ش. سهره رای نهوه ش وام نواند که هیچم نه دیتوه و بهتیّر و تهسهلی سهفهر و سهیرانی سیّ روّژه کهمم بو گاگین گیّراوه. نهویش بوّی گیّرامه وه، که له و چهند روّژه دا بهبیّ من چیی کردووه. به لاّم قسه کانمان بهرده وام ده پچران، چونکه ناسییه ههر ده هاته و ژووری و دیسان رای ده کرده و ده ریّ. ناخرییه کهی گوتم، کاری به پهلهم ههیه و ده بی زوو بچمه وه مالیّن. گاگین له پیشدا ده یه ویست نه هیّلیّ بروّم، به لاّم ناخرییه کهی چاویّکی لی کردم و گوتی ده یه وی به پیّم بکا. له را په وه که له پی ناسییه هاته لام و ده ستی هیّنا پیشه وه. به ساردوس پیه و سهری په نهیهم گوشی و به ناسته مسه ریّکم بو له قاند. له گهل کاگین هاتینه ده ری و به دم رووباره که دا رویشتین. ههر گهیشتینه داره خوّشه ویسته کهم، له ته نیشت په یکه ره کهی مهریهم، بو سهیر کردنی دو ورد ده ده گری که ده له دانیشتین و قسه وباسیّکی گهرم و گور هاته گوری.

له پیشدا ههر قسهی ئاساییمان کرد، دوایی بیدهنگ بووین و سهیری چهمه درهوشاوه کهمان کرد.

دوای تاویک بیدهنگی، گاگین به زهرده خهنهیه کهوه پرسیی:

ـ بلني بزانم، ئاسييهت پي چونه، لهوانهيه بهلاتهوه شتيكي سهير و سهمهره بي. وايه؟

ـ بەلىي.

تۆزنىك بە سەرسوورمانەوە وەلامم داوه، چونكە چاوەروانىيى ئەو پرسيارەم لىنى نەبوو.

ـ بۆ ئەوەى بتوانى جوان بىرى لى بكەيەوە و بەسەھوو نەچى، دەبى لە پىشدا باش بىناسى. دلىكى زۆر سادە و مىھرەبانى ھەيە، بەلام شەيتان و چاوقايم. ئەستەمە لەگەلى رابىي، ئەوەش خەتاى ئەو نىيە. ئەگەر تۆ سەربردەپت زانىبايە...

_ سەربردەى ئەو؟

قسه که یم پی بری و دیسان گوتم:

_ مەگەر ئەو خوشكى تۆ...

گاگین سەيريكى كردم و گوتى:

ـ لهوانهيه پينت وابي خوشكي من نييه؟ بۆچى، خوشكمه.

ئه مجاره به بي نهوهي ناگاي له سهرسامبووني من بي، لهسهري رؤيشت:

_ ئاسىيە خوشكى منه. له باوكمەوە خوشكمه. جوان گوئ بدەيه، زۆرم متمانه بەتۆيە و لێت دڵنيام، بۆيە ھەموو شتێكت بۆ لەبن كوولەكە دەدەم.

باوکم کابرایه کی دلیّاك و زیرهك و تیّگهیشتبوو بوو. به لام چاره رِهش بوو. دیاره چارهنووس خراپتر له خەلكى دىكەي بەسەر نەھينا، ئەوەندەيە ئەو خۆي لەبەر يەكەم زەبريش رانەگرت. لە ھەرەتى گەنجيتىدا ئاشق بوو و ژنی هیّنا. ژنهکهی واته دایکی من زور زوو مرد، ئهو دهمهی من هیّشتا شهش مانگانه بووم. باوکم منی بردهوه گوند بو سهر زهوی و زارهکهمان و دوازده سالان لهوی وهدهر نهکهوت. ههر خۆشى پەروەردەكردن و گەورەكردنى منى گرتە ئەستۆى و ئەگەر براكەي واتە زرمامەكەي من نه هاتبایه ته لامان له گوند، باوکم ههرگیز به جینی نه ده هیشتم. مام له یتریزبورگ بوو و یله ویایه یه کی تا رادهيهك گرنگي ههبوو. جا چونكه باوكم ههرگيز حهزي لهوه نهبوو له گوند بچيته دهري، مامهم يێشنياري يي کرد من به و بسيێرێ. مامهم له گوێي باوکمي دهخوێند، که باش نيپه کوريژگهيهکي له تهمهنی مندا بهتهنی بی و له هاوری و هاوتهمهنه کانی داببریت و مانهوهی بهرده وامم له گهل کابرایه کی مرچ و مۆنى وەك باكم، بى ئەملا و ئەولا دەبىتە ھۆى ئەوەى لە خەلكى بەجى بىينم و زۆر سووك وساناش هەلسوكەوت و ئەخلاقم تىك دەچىت. باوكم ماوەيەك ھەر ملى نەدەدا بۆ پىشنىارەكەي مامەم، به لام ئاخرى قايل بوو. ئهو دەمهى له باوكم دادەبرام، زۆر گريام، چونكه سەرەراي ئهوەي هەرگيز زەردە و يێكەنينێكم بە رووى باوكمەوە نەدىتبوو، بەلام ھەر خۆشم دەويشت. كەچى ھەر گەيشتمە يترێزبۆرگ زۆر زوو هیلانه تاریك و ناخوشه كهمم لهبیر كرد. چوومه په یمانگهی سهربازی و دواتریش له بهتالیونی گارددا مامهوه. ههموو سالني ههفتهيهك دهچوومهوه سهر مولكه كهمان و ههموو جاريكيش سهيرم دهكرد، باوكم خەفەتباره و پيش دەخواتەوە و خەم و خەيال نوقمى كردووه. ھەموو رۆژێك دەچووە كلێسە و ئيټر واى لى هاتبوو قسه كردنى لهبير چووبووه. له يهكيك له ديداره كانيدا، _ كه ئهودهم تهمه نم له بيست لايدا بوو ـ بق یه هم جار له ماله کهی باوکم کچولهیه کی ده سالانهی لاواز و چاورهش واته ئاسییهم دی. باوکم گوتی، کچه ههتیوه و هینناویتی ناگای لیبی بی و بهخیوی بکات. باوکم راستی دهکرد. من زورم گرنگی به کچه نهدا. به لام دهمدی نهو وهك كيوييهك، چوست و چالاك و گورجوگوله. ههركاتي من دهچوومه ژووره گهوره و تاریکه کهی باوکم ـ که زورم خوش دهویست و دایکیشم لهویدا مالاوایی له ژیان کردبوو و تهنانهت به روّژیش موّمیّکی ههر لیّ داییسا ـ ناسییه دهسبه بیّ دهات و له پشت کورسییه فرّار تلاتهریهه کهی باوکمه و یان له پشت کتیّبخانه که وه خوّی دهشارده وه. دواتر وا ریّك کهوت، من سیّ چوار سالان له بهر كاروباری حکوومی نه متوانی سهر له باوکم بده مهوه. هه موو مانگیّك نامه یه کی بچووکی باوکمم به دهست ده گهیشت. زوّر به ده گمهن باسی ئاسییه ی ده کرد و ئه گهر کردباشی به هیّما و باماژه یه ک باوکم له و ده میدا باوکم به ده می باوکم له و ده میدا باوکم به که نامه و با ئیّستا ترس و باماژه یه ک باوکم له و ده میدا پی بین بین پیش چاوتان، کاتی ناگام له مه جموودی بیر واد نه بوو، که نامه یه کی کاره که ره که مام به دهست گهیشت و نووسیبووی باوکم نه خوشه و خه ریکه ده مریّ. داوا و تکای کردبوو، ئه گهر ده ته و دیدار ناخری نه بی، ده بی زوّر به پهله بکه و یتر گیانی له سهر لیّوی بوو. باوکم زوّری پی خوّش بوو، به ده سته لاواز مابوو، به لام کهوتبووه ناویلکه و نیتر گیانی له سهر لیّوی بوو. باوکم زوّری پی خوّش بوو، به ده سته لاواز مابور، به لام کهوتبوه ناویلکه و نیتر گیانی له سهر لیّوی بوو. باوکم زوّری پی خوّش بوو، به ده سته لاواز شهوجار دوای نه و هی سویّندی دام، داوای لی کردم، ناخرین داواکهی جیّبه جیّ بکهم. به کاره که ره که یه به خوی گوت، ناسییه بیّنی کاره که ره بی به نامیزی و به حال به سهر پیّیه و خوّی کوت، ناسییه بیّنی کاره که ره که ده دامرزی و به حال به سهر پیّیه و خوّی دوگرت.

باوكم به ههزار حال توانيي ئهوهندهم پي بلي:

_ جا ئيستا ئەو كچەم، خوشكەكەت بەتۆ دەسپىرم.

دوای ئهوه ئاماژهی به کاره کهره کهی کرد و گوتی:

ـ ياكۆف ھەموو شتێكت پێ دەڵێ.

ئاسىيە دەموچاوى بە نوين و بانەكەى باوكەوە نووساند و بە كولا گريا... نيو سەعاتىكى پى نەچووبوو، كە باوكم گيانى سپارد.

له قسه کانی یاکوف را لیم روون بوّوه، ئاسییه کچی باوکمه و له تاتیانا، خزمه تکاره کهی پیشووی دایکمه. تاتیانام زوّر جوان لهبیره. به ژن و بالایه کی جوان و ریّك و روخساری لهبهر دلان و شیّلگیر و

زیره کانه و چاوه رهشه کانیم ههر له پیش چاوه. هه مووان ته ویان به کچیکی له خوبایی و لووتبه رز ده زانی. له تاماژه و ته وس و پلاره کانی یاکوفه وه تیگه یشتم، که باوکم چه ند سالیّك به رله وهی دایکم بریّ، دلّی چووبووه سه ر تاتیانا. ته و دهم ثیتر تاتیانا قه ره واش و کاره که ری مالّی باوکم نه بوو و له گه ل خوشکه به میرده که ی میرده که ی شوان بوو، له کوخیکدا ده ژیا. بایم ته واو تا شقی ببوو و ته نانه ت ویستبووی زه ماوه ندیشی له گه ل بکا، به لام تاتیانا قایل نابی و دهستی به روویه وه ده نی د.

ياكۆف له حاليّكدا له بهر دهرگا راوهستابوو و دهستي له پشتهوه ههلپيّكابوون، ئاواي گيراوه:

تاتیانا ولاسیونا ژنیکی ژیر بوو. پنی خوش نهبوو باوکت سهرکز و شهرمهزاری لای خه لکی بینت. له کن من پنی گوت، من کچه ئاغا نیم، ئهی چون ده کری ببمه ژنی تو؟

تاتیانا تهنانه تنهیده ویست بیته وه مالی ناغاش. نه و هه ر به ناسیه وه له لای خوشکه که ی ده ژیا. من به مندالی ته نیا روّژه کانی ناهه نگ له کلیسا تاتیانام ده دی. له چکین کی ره شی له سه ر ده کرد و ملیین چینکی زهردی به سه ر شانیدا ده دا و له لای خه لکه که وه و له نزیك په نجه ره که راده وه ستا ـ سیبه ری ده موچاوه جوانه که له لاته نیشته وه ، جوان و روون ده که و ته سه ر جامه که ـ خاکه پرایانه و به خونواند نه و منی له گه لا و به شیرازی کون ، هه تا سه رزه وی خوی بو که یو که نوستانده وه . که مامه م ها ته گوند و منی له گه لا خوی برد ، ناسییه دو وسالانه بوو ، و ته مه نی نو سالانه بوو ، که دایکی مرد .

باوکم له ناخی دلییهوه خوی بهرامبهر بهو، به تاوانبار دهزانی. ئاسییه زور زوو تیکهیشت، که کابان و خاوهنی ماله که خویه و ئاغا باوکیتی. جگه لهوه، وهزعی نالهباری خویشی بو روون بووه. ئهوجار خویهرستی و متمانه به خویه که ی پر بوو. خووخده خرایه کانی باوکم تهشه نه ی کرده ناخیه و و

له گه ن خوم برده مه پتریزبورگ. سهره پای نهوه ی زورم پی ناخوش بوو لینی داببرییم، به نام نه مده توانی له گه نی خوم برده مه پتریزبورگ. سهره پانسیونه کانم نه سپارد. که چی به پیچه وانه ی نه وه ی بیرم لی کردبووه هیچ نه گورد و هم روه که خوی بوو. مودیری پانسیونه که، به رده وام ده ها ته لام و سکانای بوو له ده ستی و ده یگورد را و هم روه که خوی بوو. مودیری پانسیونه که، به رده وام ده ها ته نور زیره که بوو. له هم موو ده وروبه ربیه کانی باشتر ده رسی ده خویند، به نام نهیده ویست خوی بینیته ریزی نه وان، الاساریی ده کرد و دووره پهریز بوو... من نه مده توانی تاوانباری بکه م، چونکه نه و حاله ی نه وی تیدا بوو، یان ده بوو کچه ها و پوزییه کانیدا ته نیا له گه ن یه کینی بیدوه براده ر، نه ویش کچیکی ناشیرینی داپلوسینراو بوو. ها وی خوانی دیکه زوربه یان مندانه ده و نه نه ده و ناسییه یان خوش نه ده ویست و هه رکات پینیان خوش بوایه ده یان ته وس و پلاری پیدا بده ن و نه زیه تی که ن ناسییه ش له وان نه ده مایه وه. روزی کیان له پونی و ناسییه نام و ماستاویی باسی گهنده نی و عه یه و شه رم و حه یای کردبوو. ناسییه پونی وانه ی یاسا نامینییه کاندا، ماموستاکه ی باسی گهنده نی و عه یه و شه رم و حه یای کردبوو. ناسییه بوده نگی به در نگوتبوری: "ترسنوکی و ماستاوچیتی گه وره ترین عه یه یه و شه رم و حه یای کردبوو. ناسییه به به ده دونیایه." کورتی برینه و ناسییه به به دونیایه." کورتی برینه و ناسییه به به دونیایه."

رێگهی خوّی دهبری. ههر ئهوهنده شێوازهکهی باشتر ببوو. ئهگهرچی لهو بوارهشدا پێشکهوتنهکهی زوّر بهرچاو نهبوو.

که ئاسییه تهمه نی گهییه خه قده سالآن، ئیتر نه ده بوو له پانسیوندا بمینیته و منیش که و ته سهرئیشه و کیشه یه کی سهیره وه. به لام له پی فکریخی باشم به زهین گهیشت، ئه ویش ئه وه ی ده ست له کار هه لاگرم و یه که دوو سالان سه فه ری ده ره و ئاسییه ش له گه لا خوّم به رم. ده سبه جی قوّلام لی هه لامالای و وه که ده بینی ئه وه ئیستا له ده م چوّمی راینم. من هه ولا ده ده م خهریکی شیوه کاری بم و ئه ویش وه که جاری جاران، شهیتانی و بزوزییه که ی ده کا. هیوادارم ئیتر ئه مجاره فکری خراپی له باره یدا نه که یه وی ماسییه ش ئه گه رچی وا ده نوینی که به قسه ی که س ناکا، به لام ری هه ندی که سی به لاوه گرنگه، به تاییه تی رای جه ناسی.

زەردەخەيەكى ھيمن ديسان كەوتەوە سەر ليوى گاگين. من دەستىم توند گوشى.

گاگین دیسانه که گوتی:

- به لنن، چۆنی گوتم ناوا بوو. به لام ئیتر ئیستا نه هامه تییه کی دیکه ده ستی پی کردووه. کچه تیو ده لنی بارووده. تا ئیستا که یفی به که س نه هاتووه. به لام قور به سهر ئه و که سه ی ناسییه خوشی بوی. منیش جاری وایه نازانم چیی لی بکه م. چه ند روژ له وه پیش له پی فکریکی نویی به میشکیدا هات. له پیشدا لومه ی ده کردم، که من له گه لنی ساردوسرم، زوری روو ناده می. دوایی ده یگوت له هه موو دونیادا هه رمنی خوش ده وی و تا مردن له من زیاتر که سی خوش ناوی ... جگه له وه ش زور زور ده گریا... که ...

به لأم سهرى زمانمم گهست.

دوایی پیم گوت:

جا که ئیستا ئاوا راشکاوانه و بی پیچ و پهنا قسه لهگهل من دهکهی، بلی بزانم، خو ناکری تا ئیستا هیچ کهسی خوش نهویستبی و دلی نهچووبیته سهر کهس. ئاخر پتریزبورگ پر پر له گهنجی لهبهردلان و جوان.

ـ نهخیر، کهیفی بهوان نایه. دهزانی؟ ئاسییه پالهوانیک، پیاویکی تایبهت یان شوانیکی جوانی نیو ئهشکهوتیکی پیویسته. به لام ههر بهراست، مجبووره، من ئهوه ندهم قسه کرد و له کاروبارم کردی. ئهوه ی گوت و ههستا.

گوتم:

_ گوئ بگره. وهره با بچینهوه مالنی خوتان. من ئیستا حهزم لی نییه بچمهوه ماله کهی خوم.

_ ئەي كارەكەت؟

هیچم نه گوت. گاگین زهرده یه کی خوّمانه و بی تویّکلی هاته سهر لیّوی و پیّکهوه چووینه وه شاری "ل". ههر چاوم به رهزه ئاشناکان و ماله سپییه کهی سهر گرده که که وت، خوّشییه کی شیرینم له دلّمدا ههست پی کرد. ههر بهراستیمه که ده لیّم شیرین، شیرینیی ههنگوین. دوای نهو به سهرهاته ی گاگین بوّی گیرامهوه، باری دلّم سووك بوو.

ئاسییه هه تا به ر ده رگا به پیلمانه وه شمات. من چاوه روانی پیکه نینیکی بووم، به لام ئه و بیده نگ و بزرکاو و سه رکز بوو.

گاگين يني گوت:

ـ ئەوەش برادەرەكەمان دىسان، بەلام دانىيا بە خۆى پىنى خۆش بوو بىتەوە لامان.

ئاسییه به نیگای پر پرسیاره وه سهیری کی کردم. من ده ستم بولای دریژ کرد و ئه مجاره په مجه ناسکه کانیم توند گوشی. به زهییم پیدا ده هاته وه. ئیتر ئیستا زوربه ی ئه و تایبه ته ندییانه ی جاران لییان تینه ده گوشی، لیم روون ببوونه وه. ناره حه تیه ده روونییه که ی خوبینه گیرانه که ی حه زی خونواندن، له هموو ئه وانه ی تیده گهیشتم، ئیتر ده متوانی له ناخ و ده روونی تی بگهم. گوشاری کی شاراوه به رده وام ده یهاری و خوبه رستی و کرچ و کالیی گه نجانه ی نیگه رانی ده کرد. به لام هه موو گیانی به ره و راسته قینه و حمقیقه تده بزووت. بوم ده رکه و ته و کچوله سهیروسه مه ره یه بزچی ئه وه نده سه رنجم راده کیشی نه نه نه به رو جوانییه دلگره نیوه کیوییه ی له هه موو له شه ناسکه که یدا شه پولی ه دا، بگره له به روحه پاك له به روح خوشم ده ویست.

گاگین خوّی به پورتریّت و تابلوّکانییهوه خافلاند. من داوام له ئاسییه کرد پیّکهوه پیاسهیه کی نیّو رهزه که بکهین. ئهو پیّی خوّش بوو و دهسبه جیّ گوتی باشه. ههتا داویّنی گرده که داگهراین و لهسهر تاته به ردیّك دانیشتین.

ئاسىيە گوتى:

ـ ئەو چەند رۆژەي لېرە نەبووى، دلت بۆمان توند نەببوو؟

پرسیم:

ـ بۆ ئەتۆ غەرىبىي منت دەكرد؟

ئاسىيە لەبنەوە چاويكى لى كردم و گوتى:

_ به لني ده ی باشه، گهشت و سهیرانی چیاکان خوش بوو؟ چیاکان زوّر بهرزن؟ له ههوره کانیش بهرزترن؟ پیّم بلی بزانم لهوی چیت دی؟ که بو براکه مت ده گیّراوه، من گویّم لی نهبوو.

ـ بۆيە بەجينت هيشتين، بۆ ئەوەي گويت لى نەبىخ؟

ـ بۆيە رۆيشتم.. بۆ ئەوەى...

* پەپىللەودھاتى، بەپىرەردەھاتىن/ بەپىرمانەرە ھات/ بە پىلمانەرە ھات/ بەردوپىرمان/پىلمان ھات = ھاتەپىتشوازمان. بە پېتشوازمانەرە ھات.

ئەوجار بە لەبزىكى پر لە متمانە و مىھرەبانەوە گوتى:

ـ به لأم خو دهبینی ئهوه له لات دانیشتووم و ناشروم. دهی باشه، ئهمرو بوچی وا تووره بووی؟

- _ من؟
- ـ بەلىن، تۆ.
- ـ فهرموو بزانم لهچى تووړه بووم؟
- ـ نازانم. به لأم دیتم مرچ و مؤنی و به توورهییهوه بهجینت هیشتین. من زورم پی ناخوش بوو که ئاوا به دلینکی ناخوش له ماله که مان رویشتی و ئیستاش که هاتوویهوه زورم پی خوشه.
 - _ منيش خۆشحاللم گەراومەتەوه.

ئاسييه شاني هه لته كاند، وهك چۆن كاتى مندال دليان خۆش دەبى، وا دەكهن.

ئەوجار گوتى:

دهزانی، من دهتوانم ههر له هه نسوکه و تینکی بچووکی بنیاده مه وه لینی تی بگهم چونه، بو وینه زور جاران که له ژووریکی دیکه وه گویم له کوکه ی باوکم ده بوو، ده مزانی لیم نارازییه یان نا.

ئاسىيە تا ئەو رۆژە باسى باوكىيى بۆ نەكردبووم و كە باسى باوكى كرد، پىيم سەير بوو.

پرسیم:

_ باوكتت زور خوش دهويست؟

به لام زور به داخه وه ده سبه جی هه ستم کرد، له پرسیاره کهی خوم ته ریق بوومه وه و سوور هه لنگه رام. ئه ویش وه لامی نه داوه و وه ک من سوور هه لنگه را. هه ر دووکمان بیده نگ بووین. له دووره وه که شتییه ک به نیو چومه که دا ده رویشت و دووکه لی ده کرد. هه ردووکمان ماوه یه ک سهیرمان کرد.

ئەوجار ئاسىيە گوتى:

_ بۆ ھىچ نال<u>ن</u>ى؟

برسيم:

- ـ باشه ئەمرۆ بۆچى كە منت دى، پێكەنييت؟
- بۆخۆشم نازانم بۆ. جاری وایه دەمهوی بگریهم، بهلام پیکهنینم دی. تو نابی له روالهتی منهوه دادوهری لهسهر ناخم بکهی... ئاخ، ههر بهراستی ئهوه چ ههقایهتیکه له بارهی لورلی دهیگیزنهوه؟ ئاخر ئهو رهوهزهی له دوورهوه دهیبینین، بهناوی ئهو کراوه. دهلین، ئهو ههمووانی دهخنکاند، بهلام که ئاشق بوو، خوشی خنکاند. له تاوی ئهشق خوی به ئاویدا دا. من ئهو بهسهرهاتهم زور پی خوشه. خاتوو لویزا زورم ههقایهت بو دهگیریتهوه. ئهری ههر بهراست ئهو خاتوونه پشیلهیه کی رهشی چاوزهردی ههیه...

ئاسىيە سەرى ھەلىنا و زولف و يەرچەمى راوەشاند.

ئەوجار گوتى:

_ خوايهگيان دلام چهند خوشه.

له و کاته دا له دووره وه، دهنگه دهنگی کی پچرپچرمان گوی لی بوو. به سه دان که س ویک و بی پسانه و ه بی پسانه و بی پسانه و بی پسانه و بی پسانه و کورانیی دووعایه کیان ده گوته وه.

تاقمي زياره تكهره كان به خاچ و ئالأوه به ريْگه كهي خواره وهد دهرؤيشتن...

ئاسىيە بەدەم ئەوەوە كە گوێى دەدايە سروودەكەى ئەوان، گوتى:

_ چ باشه لهگهلیان بروّم.

گوتم:

ـ يانى تۆ ئەوەندەت بروا بە ئايينە؟

گوتى:

ـ حهز ده کهم بچمه جێيه ك زور دوور. جا بو زيارهت و پارانه وه بي يان بو پاله وانه تييه کى گهوره. ئه گينا روژه کان تيده پهرن و ژيانمان ده بريته وه و ئيمه ش هيچمان نه کردووه.

گوتم:

ـ تۆ حەزت لە ناوبانگە. دەتەوى ژيانت بە پووچى تىنەپەرى و بەفىرۆ نەچىن و شويىنپەنجەيەك بە يادگار بىللىتەوە...

_ جا شتى وا دەكرىٚ؟

چيى نەمابوو بليم: "مەحاله"... بەلام سەيرىكى چاوە گەشەكانىم كرد و ھەر ئەوەندەم گوت:

ـ تاقيى بكەوە.

ئاسىيە دواى تاوپك بېدەنگى بە روخسارىكى ھەلبزركاوەوە گوتى:

ـ هەر بەراست تۆ زۆرت ئەو ژنە خۆش دەويست؟... لەبىرتە؟ رۆژى دووەم يەكترناسىنەكەمان، لە كاولاشى كۆشكە كۆنەكەدا براكەم بەخۆشيى نازەنىنە دلرفىننەكەى تۆ پىكى ھەلدا؟

به پێکهنينێکهوه گوتم:

ـ براكهت سوعبهتى دهكرد. من هيچ ژنيكم خوش نهويستووه. يان باشتر وايه بليم خوش ناوي.

ئاسىيە وەك مندالان بە كونجكۆلىيەوە رووى تى كردم و پرسيى:

ـ تۆ له ژناندا چ شتێکت له ههموو شتێکی خوٚشتر دهوێ؟

گوتم:

_ پرسياريٚکي سهيره.

ئاسىيە بە تۆزە شەرمىكەوە گوتى:

ـ راست ده کهی نه ده بوو پرسیاری وات لی بکهم، وایه ؟ بمبووره، من راهاتووم زوّر قسه بکهم و چیم بیّته سهر زمان، نهیگیرمه وه. هه ر بویه ش له قسه کردنی ده ترسم.

_ مەترسە، تۆخودا، چىت حەز لێيە بىلىن. من زۆرم پى خۆشە تۆ ئاخرىيەكەى دەستت لەو نامۆييە ھەلگرت.

ئاسىيە سەرى داخست و لەسەرخۆ يىكەنى. قەتم يىكەنىنى والى نەدىبوو.

دواي ئەوە، لە حالينكدا جلەكانى ريك دەكردەوه و لەسەر ئەژنزى گنجى دەكردەوه، گوتى:

_ قسه بکه، یان شتیّك بخویّنهوه. لهبیرته ئهوی روّژی ههندی هوّنراوهی "ئوّنهگین"ی پووشکینت بوّ خویّندینهوه؟

ئەوجار لە فكرەوە رۆچوو و دواى ئەوە لەپرىكا و لەسەرخۇ دەستى پى كرد/

ـ لهوي که ههنووکه خاچ و سيبهري لك و پوي داران

له سهر دایکه چارهرهشهکهی منه

گوتم:

_ شیعری پووشکینه وایه.

ههروا که له فکرهوه روچووبوو، گوتی:

ـ حەزم لى بوو من لەجينى تاتيانا دەبووم. دەي باشە تۆش شتيك بلى، چيرۆكيك بگيرەوە.

به لام من خهیالام له شوینیکی دیکه بوو و تاقه تی هه قایه ت گیرانه وهم نه بوو. هه مو شتیک له ده وروپشت و خوار و ژوورمان، به شادمانییه وه ده دره وشانه وه. ئاسمان و زهوی و ئاوی رووباره که و ته نانه ت هه واش تژیی رووناکیی بوو.

بهدهست خوّم نهبوو، لهسهرخو گوتم:

ـ بروانه، چەنى جوانه.

بهبي ئهوهي سهيرم بكا، ئهويش لهسهرخو گوتي:

ـ به لنى جوانه. ئه گهر من و تو بالنده بوايهين، ئيستا هه لاه فرين و له ئاسمانى له نگهرمان ده گرت و لهو دهريا شينه بى بنه دا نوقم ده بووين. به لام مخابن بالنده نه بووين.

گوتم:

_ بەلام لەوانەيە بفرين.

- دهڵێؠ چي؟ جا چۆن؟
- ـ راوهسته، دهیبینی. جاری وایه ههستیک دهخزیتهگیانی بنیادهمهوه، که بنیادهم دهفریننی بو ئاسمان. راوهسته توش بال ده گری.
 - ـ باشه تز بالت گرتووه؟
 - ـ ئەگەر راستىت دەوى، نا، من تا ئىستا نەفرىوم.
 - ئاسىيە دىسان چۆوە فكرەوه. من تۆزنك خۆم بەلايدا نوشتاندەوه.

لەپر پرسىى:

تۆ دەزانى سەماى قالس كەي و خيرا بخوليىتەوە؟

تاویک نهمزانی بلیم چی و وهالامم داوه:

ـ بەلىن، دەزانم.

_ كهوابوو ههسته با بروودين. داوا له براكهم دهكهم، ئاوازيكى قالسمان بو بژهني ... من و توش واى دادهنين ههالفريوين و بالمان گرتووه.

بهره و لای رووباره که رای کرد و منیش به دوایدا و دوای خوله کیک له ژووره ته سکه که دا، به ناوازی شیرینی "لانه ر" ده خولاینه وه. ئاسییه زور جوان و به که فوکوله وه سه مای قالسی ده کرد. له پر حاله تیکی ناسکی ژنانه له روخساره شیلگیره کچولانه که یدا ده رکه وت. تا ماوه سه ک ده ستم هه ر به له شه نهرمه که یه وه وه بوو، هیشتاش هه ناسه تونده که ی به رده موچاوم ده که وت و هیشتاش چاوه ره شه نیوه لیخ کنراوه که یم له روخساره بزرکاو به لام ته واو هه ژاوه که یدا ده دیت و پیچ و خه می په رچه می هه رله به روو موود.

ئه و رۆژه به دلی من تیپهری . وه مندالان کهیفخوش بووین. ئاسییه زور ساده و لهبهردلان بوو. گاگین سهیری ده کرد و دلنی خوش بوو. من درهنگ چوومهوه مالنی و له رنبی گهرانه وهمدا ههر گهیشتمه نیّوه راستی رووباری راین، داوام له گهمییه وانه که کرد، دهست له گهمییه که به دهم ناوه که دا بدا و لیّی گەرى ئاوەكە بىبا. پىرەپياوەكە سەوللەكانى ھەلكىنشا و ئاوى رووبارە بەشكۆكە، لەگەل خۆيدا بردىنى. سەيرى دەوروبەرى خۆمم دەگرت و گوێم ھەللەەخست و رووداوەكانى ئەو رۆژەم دێناوە پێش چاوم، لەو كاته دا دله راوكي و هه ميك له پر به رؤكي گرتم... سه رم هه لينا، هيمنيم به ئاسمانيشه وه نه دي. ئاسمانيش به ئەستىرە رەنگاورەنگەكانىيەوە دەبزووت و دەلەرزى. داھاتمەوە بەرەو ئاوەكە... لە قوولايپە تارىك و سارده کهی ئهویشدا ئهستیره لهرزوکه کان جموجولیان بوو. بو ههر لایه کت دهروانی جموجول و دلهراوکیی پێوه بوو و منیش کهوتمه دلاهخورپهوه. بهسهر لێواری گهمییهکهدا شوٚ بوومهوه... شنهی با و خورهی هیّمنی ئاو له پشتهوهی گهمییه که توورهیان ده کردم و ههناسهی فیّنکی ئاوه کهش دل و دهروونمی فیّنك نه ده کرده وه، بولبولیک له دهم رووباره که ده پچریکاند و دهنگه خوشه کهی له دلم دهنیشت. چاوم پر ببوون له فرمیسك. به لام ئه و فرمیسكه فرمیسكیك نهبوون، له خوشی و چیژیکی خوراییه وه سهرچاوهیان گرتییّ. پیّتان وانهیی ئهوهی ههستم یی ده کرد، ئهو ههسته تازه و نادیاره بیّت، که مروّق نهو دهمهی تازه رۆحى گەورە دەبيّت و يىي دەگات، دەكەويّتە لەرىنەوە و يىپى وايە ئىتر لە ھەموو شتىك تىدەگات و ههموو شتیکی خوش دهوی. به هیچ جوریک. له ناخی مندا ئاگری تینویتی و تاسهباری و دلخوشی بلّنسهی دهستاند. هیّشتا نهمدهویّرا ناوه راستهقینه کهی خوّی لهسهر نهو خوّشییه دابنیّم. دلّخوّشی، دلخوشییهك تا خوم دهلیم بهسه. ئهوه بوو ئهوهى دهمویست. ئهوه بوو ئهوهى چاوهروانى بووم... گەمىيەكە بەسەر ئاوەكەدا دەرۆپشت، يىرەپياوە گەمىيەوانەكەش خۆي دابووە سەر سەوللەكانى و وەنەوزى دهدا.

^{*}دوقی فارسییه کهی دولی: نهو روژه به باشترین شیّوه تیّپه پی. به لام من پیّم وابوو نه گهر ریّك وای دانیّمه وه، راسته نهمانه تداریم کردووه به لام دوربریّنه کهی هیچ روّحیّکی کوردانهی پیّوه دیار نابیّ. کورد که شتیّکی زور پی باش یان خوش دوبیّ، ده لیّ، به دلّمه. یان بهدلی من بوو.

بق سبه ینیکهی، کاتی ده چوومه مالی گاگین، له خوّمم نه ده پرسی، ناخو ناشقی ناسییه بووم؟ به لام زوّرم بیر له و ده کرده وه. سه ربرده ی ژیانی میشکمی داگیر کردبوو و دلم خوّش بوو به وه ی له پر لیك نزیك بووینه ته وه. هه ستم ده کرد هه ر له دوینی و ناسیومه. چونکه هه تا دوینی هه ر خوّی لی لاده دام. دوینی که ناخرییه کهی پریاسکه ی دلیی بو کردمه وه، ده موچاوی تیشك و رووناکییه کی وای تیگه پرابوو، له ژیاندا شتی وام نه دیتبو و و نه وه شه رم و شیرینییه کی سیحراوی و دلگری پی ده دا.

گورج و گۆل به جاده ئاشناكهدا ههنگاوم دهنا و جار نه جاريك ىسهيريكى ئهو مالهم دهكرد وا له دوورهوه سپى دهچۆوه. بيرم نهك له داهاتوو، بهلكو تهنانهت له سبهينينى خۆشم نهدهكردهوه و زۆر كهيفخۆش و بهدهماخ بووم.

که وهژوور کهوتم، ئاسییه سوور هه نگه پا. دیتم دیسان کراسیکی جوان و که شخه ی نه به به به به به به ده موچاوی خه مینکی پیره بوو و له گه ن کراسه که ی یه کیان نه ده گرته وه. به پینچه وانه وه من زور گه ش و نیر به پینکه نین بووم. ته نانه ت وام ها ته به به به به به به خده ی خوی ده یه وی را بکا. که چی به سه رخیدا زال بوو و له ژووره که نه پووه ده ر. گاگین که فوکول و جوش و خروشینکی تایبه تی به سه ردا ها تبوو. له و حاله ته سهیروسه مه ره و له نه کاوانه ی هونه رخوشه ویسته کان تووشی ده بن، نه و ده مه ی پینیان وایه "سروشتیان خستووه ته ته نه و داوه وه." گاگین به سهرو قری نالز و جلوبه رگی ره نگاوییه وه، له به رتابلو نه قاشییه که ی راوه ستابو و قه نه م فری پیدا دینا و له و کاته دا به توزه تووره به که وه سه ری بو نه قاندم. هه نگاویک کاشه وه و به چاوی قیچ کراوه وه، سهیریکی تابلوکه ی کرد و دیسان ها ته وه پیشین. من نه مویست نه کاره که ی بکه م و نه ته نیشت ناسییه دانیشتم. چاوه ره شه کانی ورده ورده به ره و نه مورسد.

دوای ههولیّکی زور بو ئهوهی زهردهخهنهیهك بیّنمهوه سهر لیّوی، گوتم:

ـ ئەمرۆ ھىچ وەك دويننى نى.

لەسەرخۇ و بە دەنگىكى كزەوە گوتى:

_ وایه. راست ده کهی. به لام چ نییه. دوی شهو باش نه نووستم، تا بهیانی ههر بیرم کردهوه.

ـ بيرت له چې ده کردهوه؟

_ ئاخ خ ، بیر له زور شتان. من له مندالیمهوه وا راهاتووم، تهنانهت ئهو دهمهی لهگهل دایکیشم بووم. ئاسییه زور به زه همهتهوه ئهو وشهیهی درکاند و جاریکی دیکهشی دوویاته کردهوه:

"تۆ زۆرت له خۆت توند كردووه. زولام له خۆت دەكەى. تۆ زۆر شتت خويندووەتەوە و باشيش پەروەردە كراوى و بەو ئەقلا و زېرەكىيەتەوە..."

قسه کهی پی بریم و به کونجکولییه کی ئهوهنده مندالانهوه پرسیی:

_ من ژیر و زیرهکم؟

که به دهست خوّم نه بوو پیکه نینم هاتی، به لام ئه و بزهشی نه هاتی و شیلگیرانه له براکه ی پرسی:

_ كاكه، تۆ خوا من زيرهكم؟

براکهی وه لامی نه داوه و خهریکی کاره کهی خوّی بوّوه، پهیتاپهیتا فلّچه قه لهمه کانی ده گوّری و دهستی هه للّدننا.

ئاسىيە ھەر بەو روخسارە بىرمەندانەيەيەوە درىزۋەى دا:

_ جاری وایه خوشم نازانم چیم له میشکی دایه، بهخوداجاری وایه لهخوم دهترسم. ناخ، چهندهم حهز لی بوو... راسته ده لین ژنه کان نابی کتیب زور بخویننه وه ؟

_ زور پیویست نییه... به لام...

به روویه کی گهش و خوشباوه رانه وه لیمی پرسی:

ـ دهى باشه پيم بلي بزانم دهبي كتيبي چون بخوينمهوه؟ چ بكهم؟ تو چ بليي ههر وا دهكهم.

نهمتوانی زوو وه لامی بدهمهوه و بیرم ده کردهوه، که دیسان گوتی:

ـ وەرز نابى لەگەل من؟

_ ئەو قسانە چىن دەيانكەي؟

" دهی باشه، سوپاس. پیم وابوو وهرهز دهبیت.

^{*} عاملاندن: يەروەردەكردن و راھێنان.

دهسته ناسك و گهرمه كهى، توند دهستمى گوشى. لهو كاتهدا گاگين بانگى كردم:

- "ن" پێت وانييه زەمىنەى تابلۆكە زۆر تارىكە؟ چوومە لاى. ئاسىيە ھەستا و چووە دەرى.

ئاسییه دوای سهعاتیّك هاتهوه، له لاشیپانهی دهرگاكهدا راوهستا و به دهست ئاماژهی بو من كرد. چوومه لای و گوتی:

- _ گوێ بدهیه، ئهگهر من بمرم، خهمی منت دهبێ؟
 - _ ئەوە چ بكر و خەيالىكن ئەمرۆ دەيانكەيەوە؟
- ـ پيم وايه بهو زووانه دهمرم. جارى وايه، ههست دهكهم ههموو دهوروبهرم مالاواييم لي دهكهن. مردن لهو ژيانه زور باشتره. ئاخ، ئاوام سهير مهكه، به راستيمه. خوّم نانوينم، ئهگهر بروام پي نهكهي، ديسان ليّت دهترسم و سلّ دهكهمهوه ليّت.
 - _ بۆ تا ئىستا لە من دەترساى؟
 - ـ ئەگەر مت پى سەير و سەمەرەيە، خەتاى خۆم نىيە، ئاخر ئەوەنىيە ھەر پىكەنىنىشم نايە...

ئاسییه ههتا عهسری ههروا خهمبار و لهفکردا بوو. فکر و خهیالی کی کهوتبووه سهری نهمدهزانی چییه. بهر دهوام نیگای له نیگام ده ئالقا و دلم بهو نیگا پر نهینییانهی توند ده بوو و کزه له جهرگی ده هات. هیمن دیار بوو، به لام ههرچی سهیریم ده کرد، ده مویست پنی بلیم هیمن به هه لمه خود. سهیریم ده کرد و له روخساری بزرکاو و له هه لسوکهوتی لهنه کاو و له سهرخویدا، جوانییه کی دلرفینم ده دی.

به لأم نازانم بۆچى ئەو پێى وابوو، من لێى زويرم و پێى وەڕەزم.

تاویک بهر لهوهی بروههوه مالی، پینی گوتم:

_ گوئ بدهیه، پیم وایه تو من به کهسینکی ئهقل سووك دهزانی، ئهوهش زورم ئازار دهدا... لهمهودوا ههر شتینکت پی ده لیم بروام پی بکه و توش له گهلم رووراست و بی پیچ و پهنا به. من قهت درو ناکهم، بهلینی شهره ف دهدهم...

بهو "بهليّني شهرهفهي" پيٚكهنين گرتمي.

به هه ژانه وه گوتي:

_ پي مه کهنه. ئه گينا منيش، ئهوهت پي ده ليمهوه وا دوينني تو به منت گوت: "بو پيده کهني؟"

دوای تاویک بیدهنگی دیسان گوتی:

ـ لهبیرته، دویّنی باسی بالکرتن و فرینت ده کرد ؟... ئیستا من بالام گرتووه، به لام شوینم نییه بو فرین. گوتم:

ـ ببووره، ههموو ريْگهكان بۆ تۆ ئاوەلأن.

لیم ورد بوّوه و نیوچاوانی تینك نا و گوتی:

ـ تۆ ئەمرۆ خراپ لەمن دەروانى و بىر دەكەيەوە.

_ من؟ خراپ بير كردنهوه؟ لهبارهي تۆوه؟

گاگين قسه كهى پئ بريم:

ـ ئەرى بۆچى ئەمرۆ ھەردووكتان وا مرچ و مۆن و بى تاقەتن؟ حەز دەكەن قالسىڭكتان بۆ لى بدەم؟

ئاسىيە دەستى لىك ھەلپىكان و گوتى:

_ نا، نا، ئەمرۆ نا، بەھىچ جۆرى...

ـ من ناچارت ناكهم، چۆن پئ خۆشه با وابئ...

ئاسىيە دووياتەي كردەوە:

_ بههیچ نرخینك.

ئيتر رەنگى ھەلبزركا.

که گهیشتمهوه دهم رووباره که و شهپۆلی تار و بهههلپهی رووبارم دی، بهخوّمم گوت:"نه کا ئاشقم بووبیّت."

سبهی بهیانیه کهی ههر له خهوی ههستام، بهخو مم گوت: "نه کا ئاشقم بووبیّت؟ "هیچ حه زم لی نهبوو شتیّك لهخوم بپرسم و ناخی خوم بكولهه وه. ههر ههستم ده کرد، روخساری، روخساری "کچولهیه ك به پیّکهنینیّکی رواله تییه وه " بووه ته نه خشی سهر دل و گیانم و وا زووش ناسردری ته وه.

چوومه شاری "ل" و تا ئیواری لهوی مامهوه، به لام تاویک نهبی، ئاسییهم ههر نهدی. دیار بوو ساغ نییه. سهری دیشا. پریسکهیه کی له نیوچاوانی بهستبوو و لاواز و به ره نگیکی بزرکاوه تاویک هاته لام، چاوی به ئاستهم هه لینابوو و به حال بزهیه کی هاتی و گوتی:

_ هیچ نییه، چاك ده بمهوه. هه موو شتیك چاك ده بي. وا نییه ؟

ئەوەي گوت و دىسان رۆيشت.

خهمیّکی قورس دایگرتم. به و حالهشه وه نه مده ویست بروّم و به جیّیان بیّلم و ناخرییه که ی به بی نه وه ی دیسان بیبینمه وه، گهرامه وه مالیّ.

بهیانیی روزی دوایی، توزیک بیهیز بووم. دهمویست کاریک بکهم، دهستم بو هیچ نهده چوو. دهمویست هیچ کاریک نهکهم و بیریش له هیچ نهکهمهوه... ئهوهش نهکرا. ماوه یه که شاریدا گهرام و هاتمهوه مالی و دیسان چوومهوه دهری.

له پږ له پشتهوهمرا گويم له دهنگی کوريژگهيهك بوو:

_ جەنابى "ن" تۆي؟

گەرامەوە، كورىژگەيەك لە پېشمەوە راوەستا و گوتى:

ـ ئەوە خاتوو "ئانێت" بۆي ناردووي.

ئيتر نامه که ی داميّ.

کردمهوه و دهسبه جی دهستوخه ته به پهله نووسراو و پی غه له ته کهی ئاسییه م ناسییه وه. نووسیبووی: "ده بی هه ر بتبینم. ئه می و سه عات چوار، وه ره لای کلیسه به ردینه کهی ته نیشت کوشکه رووخاوه که. شه می و که مته رخه مییه کی گهوره م کرد... تو خوداکه ت وه ره. هه موویت بو ده گیرمه وه. هه رئه وه نده به کوریژگه نامه به ره که بلی: "باش"

كوريژگەكە پرسى:

_ وهلامي ههيه يان نا؟

گوتم:

ـ بليّ، باش.

کوړه به غاردان گهړاوه.

هاتمهوه ژوورهکهم. دانیشتم و له فکرهوه روّچووم. دلم زوّر توند لیّی دهدا. یادداشتهکهی ئاسییهم چهند جاران خویّندهوه. سهیریّکی سه عاته که مم کرد. هیّشتا نه ببووه دوازده.

زوری نه کیشا، دهرگاکه کرایه و گاگین هاته ژووری نیوچاوانی تیک نابوو. دهستمی گرت و چوند گوشیی. دیار بوو زور نیگهران بوو.

پرسیم:

ـ چ بووه؟

کورسییه کهی هینایه پیشهوه و بهرهورووم دانیشت.

به زوری بزهیه کی هینایه سهر لیوی و به ته ته لهوه گوتی:

- چوار رۆژ لەوە پپِّش بەو بەسەرھاتەى بۆم گيْرايەوە، سەرسامم كردى. ئەمرۆ پتر سەرسام دەبيت. نەمدەتوانى لەگەل كەسى دىكە ئاوا بى پيْچ و پەنا قسان بكەم. بەلام تۆ پياويْكى دل و نياز پاكى. دۆستى خۆمى. وا نييە؟ گوى بدەيە: ئاسىيەى خوشكم دلى كەوتووەتە سەرت و خۆشى دەويى.

ههموو گيانم كهوته لهرزين و ههستام...

ـ دەفەرمووى خوشكەكەي تۆ...

قسه کهی پی بریم:

- به لنى، به لنى، ده لنيم شيته و منيش وهك خوى شيت دهكا. به لام ئه وهى باشه ئاسييه نازانى درو بكا. قسهم لى ناشاريته وه. ئاى له و كچه تيوه چ دليكى له كول و به جوشى هه يه... ئاخرىيه كهى خوى له ناو ده با. دلانيام.

ـ بەلام تۆ باشى بۆ نەچووى.

- دلنیام باشی بو چووم و به سه هوو نه چووم. ده زانی، دوینی همتا ئیواری به جینوبان که وت و ده می له هیچ نه ده دا و ته نانه ت نه شیده نالاند... ئه و هه ر رانه هاتووه بنالینی و بنووزیته وه هم بویه شمن زور په روشی نه بووم، ئه گه رچی لای عه سری هه ندی تای لی بوو. به لام ده وروبه ری سه عات دووی نیوه شه وی خاتوونه خانه خوی یه که ممان به خه به ری هینام و گوتی: "سه ریك له خوشکه که ت هه لینه، وه زعی باش نییه." رام کرده ژووره که ی ئاسییه. دیتم هه ربه جلوبه رگه که یه وه که و تووه و وه ك گری ته ندوور داییسی و فرمیس که هه لده وه رینی شه ری گه رم بوو، شه قه ی ددانی ده هات.

لیّم پرسی: چ بووه نهخوّشی؟ دهستی له ئهستوّم کرد و دهپاراوه و دهیگوت: ئهگهر دهتهوی له خهم و خهفهتان نهمرم، با تا زووه لیّره بروّین. من تیّی نهدهگهیشتم وههر ههولّم دهدا هیّمنی بکهمهوه... به لاّم فرمیّسکی وه که ههوری به هار بوونه ریّژنه و له نیّو قسه کانیدا بوّم ده رکهوت، ئاشقی توّ بووه.

من و تۆ ژیر و بهبیرین و بروات بین، ههر نازانین ئهو کچهتیوه چهنده ههستیاره و ههست و ئهشق قورله کهی چهنده بههیزه وه لهناخیدا کلپه دهستینی و وه توفانیک له ناکاوه و پیشی ناگیردری. تو کابرایه کی نازدار و خوشه ویستی، به لام بوچی نه و ناوا دلی چووه ته سهرت، ههر بوم ناچیته وه سهری ده لی ده لی همر چاوی پیت کهوتووه، توی کهوتووه به بهر دلا. پینی وایه تو ناگات له رابردووی ههیه و به چاوی سووکه وه سهیری ده کهی. له منی ده پرسی ناخو باسی رابردوویم بو تو کردووه یان نا دیاره من حاشام لی کرد، به لام نه گهر راستیت دهوی زور ههستیاره و زوو تی ده گا. تاقه یه شتی له من دهوی، نهویش نهوی کرد، به لام نه گفتی لی وهرگرتم لیره بروین، جا توزیک هیمن بوه و خهوی لی کهوت. ماوه یه بیرم کرده وه و بریارم دا له و باره یه وه سهت له گهلا بکهم. پیم وایه ناسییه راست ده کا. وا باشتره ههردووکمان لیره بروین. من قایل بووم به وهی لیره بروین، به لام نه و فکره به زهیندا هات و گیرامییه وه. فکری نهوه ی... نازانم... به شکم توش دلات پووییته سهر خوشکه کهی من. بویه نه گهر وابی، من چون ده توانم نهوت لی دوور بخهمه وه بریارم دا لیت بیرسم...

سهره رای ئهوهش، گاگینی داماو تهریق بۆوه و گوتی:

_ تكا دەكەم، ليم ببووره. من هيشتا لەگەل ئەو رووداوه ئالۆز و ئەستەمانە رانەھاتووم.

دهستیم گرت و توند و قایم پیم گوتی:

ـ دەتەوى بزانى ئاخۇ من خوشكەكەتم بەدلە يان نا؟ بەلى، بەلى بە دلمه.

گاگین سهیریکی کردم و به تهتهالهوه گوتی:

ـ به لام، باشه تۆ نايخوازيت، وايه؟

گوتم:

ـ باشه چۆن دەتەرى ولامى ئەو پرسيارەت بدەمەوه؟ خۆت بلىخ. چۆن دەتوانم دەسبەجىخ...

قسه کهی پی بریم:

ده دهزانم، دهزانم. من هیچ مافی ئهوهم نییه داوای وه لامدانهوه ت لی بکهم و پرسیاره که شم زور بی جییه. ده ی باشه ئهی چ بکهین؟ خو ئاگر بو گهمه ی نابی. تو ئاسییه ناناسی، ئهو ئهوهنده بی ئوقرهیه، لهوانه یه نهخوش بکهوی، را بکا، یان ژوانیک له گهل تو دابنی ... ههر که سی دیکه له جینی ئه و بوایه،

دەيتوانى نهينىيەكەى خۆى بشارىتەوە و دان بەخۆيدا بگرى. بەلام ئەو وا نىيە. چارەرەشىيەكەشى ھەر لەوەى دايە، كە يەكەم جارىتى ئاشقى يەكىك دەبى. ئەگەر ئەمرۆ چاوت پىيى كەوتبايە، جا دەتزانى بۆ ئەوەندە نىگەران و بەپەرۆشم.

من که و تمه بیر کردنه وه. قسه که ی گاگین: "ژوانیکت له گهل دابنی . " جه رگی بریم. زور عهیب ده بوو ئه گهر به بی پیچ و په نا وه لامی ئه و بی پیچ و په نایی و راستگوییه ی ئه و م نه داباوه .

گوتم:

_ تۆ راست دەكەي. سەعاتىك لەرەپىش نامەيەكى خوشكەكەتم يى گەيشت. ئەرەتا.

گاگین نامه کهی لی وهرگرتم، خیرا خویندییه وه و دهستی که و ته سهر ئه ژنوکانی. سه رسامبوونه کهی بو قاقاکیشانیک ده بود. به لام من له وکاته دا هه موو دونیاشیان دابامی ییکه نینم نه ده هات.

گاگین گوتی:

ـ دووپاتهی دهکهمهوه، تۆ به راستی کابرایه کی به شهرهفیت. دهی باشه ئیستا چ بکهین؟ سهیره؟ ئاسیا ئیتر نایهوی لیره بی و نامه ش بو تو دهنووسی. له لایه کی دیکه شهو خوّی لوّمه و سهرکونه ده کا، که بوچی پاریزی نه کردووه... پیم سهیره، ئهو نامهیهی کهی نووسی و بوتی نارد؟ چیی لیّت دهوی من هیّمنم کردهوه و ویستمان لهسهرخوّ، ئهوهندهی ده کرا، بزانین چیمان پی ده کری.

گاگین دەستمى گوشى و گوتى:

_ من زور هيوام بهتويه. تكا دهكهم، ئاگات له ههردووكمان بين.

که ههستا، ئهوهشی له قسه کانی زیاد کرد:

ـ به لام سهره رای ئهوهش، ئیمه سبهی ده رؤین. چونکه تو ئاسییه ناخوازیت.

گوتم:

- _ هەتا ئەمرۆ دوانيوەرۆم دەرفەت بدەنى.
- _ فهرموو، به لام پيم وا نييه تو بيخوازيت.

گاگین وهده رکهوت، منیش لهسه رنیوکورسییه که دری بروم و چاومم لیک نا. سه رم له گیژه وه دههات، چونکه بیر و خهیالیّنکی زور، له نه کاو هرووژمیان بو هینابووم. بو راستگوییه که ی گاگین به داخ بووم و به زهییم به ناسیه شدا ده هاته وه. به نهشقه که ی هه م دلخوش بووم و هه میش شه رمه زاری بووم. هه ربوم

نه ده چۆوه سهر یه ك، چ شتیك ناچارى كردبوو، هه موو شتیك بن براكه ى بگیری ته وه. له لایه كى دیكه شه وه، پیم ناخوش بوو كه ده بی له پرینكدا و خیرا بریار بده م و ساغ ببمه وه.

که ههلاهستام، بهخوّمم دهگوت: "چوّن دهکرێ کچوّلهیهکی حهڤده سالانه بهو خولتق و خووهوه مجوازی؟"

له كات و سهعاتى دياريكراودا له راين پهريمهوه و يهكهم كهس كه له دهم چۆمهكه تووشى بووم، ههر ئهو مندالله بوو، دوينني بهيانى هاتبووه لام. ديار بوو لهوي چاوهريم بوو. لهسهر خو گوتى:

_ ئەو نامەيەى خاتوو ئانيتىم بۆ ھيناوى.

ئاسییه ژوانگه کهی گوریبوو و ئاگاداریشی کردبوومهوه. من دهبوو دوای سهعات و نیوینکی دیکه، لهبری ئهوهی بچمه لای کلیسه بهردینه که، بچمه مالنی خاتوو لویزا. له دهرگای نهوّمه کهی خوارهوه بدهم و بچمه نهوّمی سیّیهم.

کوره پرسیی:

ـ بليم ديسان گوتي "باشه؟"

گوتم:

_ بەلىي.

به دهم رووباره که دا رویشتم. کاتی نه وه نه بوو بچمه ماله که. حه زیشم لی نه بوو به شه قام و کولاناندا بگه ریخم. له پشت دیواره که ی شاره وه ، باخینکی لی بوو. باخچه که که پریکی تیدا دروست کرابوو ، بو یاریی "حوکم" و بیره خواردنه وه. چوومه نه وی . چه ند پیره پیاوی نه لمانی خه ریکی گه مه بوون. گوی چیوین ، به ته قه به سه ریه کدا ده که ون و له نه کاو ده نگی نافه رم و بژی بژیبی گه مه که ره کان هه لاه مستا. خزمه تکاریکی ژیکه له و جوان به چاوی به فرمینسکه وه بیره یه کی بو هینام. تا ویستم سه یری بکه م، رووی له ولا کرد و دوور که و ته وه .

ئهو پیاوه قه لهوه سوورهولهی له نزیکمهوه دانیشتبوو، گوتی:

ـ بەلنى، بەلنى، "گالخەن" ئەمرۆ زۆر خەمبارە، دەسگىرانەكەيان بردووە بۆ سەربازى.

من سهیریم کرد، کچه که له گزشهیه که وه دانیشت و روومه تی خسته سهر له پی ده ستی، فرمیسکی به نیزوان په نجه کانی هه لوه رین. پیاویک داوای بیره ی کر، کچه بوّی هینا و دیسان چوّوه جییه که ی خوّی. خهمه که ی نهو، به روّکی منیشی گرت و که و ته وه بیر نه و ژوانه ی چاوه روانی بووم و بیر و خهیاله ی نالوز کردبوو. نه مده توانی به دلیّکی ناسووده وه بچمه نه و ژوانه. ده بوایه خوّم له به ر نه و شادی و عه شقه دوو لایه نه یه راگرم و ملکه چی نه بیم، هاوکات ده بوو به لیّنه که ی خوّشم به رمه سه ری و نه رکه دژوار و سه خته که ی خوّم را په رینم. قسه که ی گاگین که گوتی : "بو گالته پیّکردن نابیّ. " وه ک تیریّک جه رگی بریم. چوار روّژ له وه پیّش، له یه کیّک له و "گه می "یانه ی به سه ر شه پوله کانه وه یه، تینووی نه شق و شادی بووم. نه و کاته ش که به خت و شادی رووی تی کرد م، دوود لا بووم و له خوّم دوور ده خسته وه ... له نه کاوبوون و

کتوپرییه کهی ده یترساندم. ده بی دان به وه دا بنیم که ئاسیه ی خوّی، ئه و کچوّله دلگر و سهیر و سهمه رهیه شهره به رابردووی و پهروه رده کهیه وه، ده یترساندم. ماوه یه ک ههست و خهیال و فکری جوّراو جوّر له ناخمدا پیکه وه شهریان بوو. کاته دیاریکراوه که خهریك بوو ده گهیشت.

ئاخرىيەكەى بەخۆمم گوت: "ناتوانم زەماوەندى لەگەل بكەم، ئەو ھەر ناشزانى من خۆشم دەوى. "
ھەستام. دراوىكى زيويىنم دايە "گالخەن"ى داماو. (ئەو ھەر سوپاسىنكىشى نەكرد) و چوومە مالەكەى
لوويزا. سىنبەرى ئىزوارە خەرىك بوو ھەموو ئاسمانى دادەگرت و تەنيا ھىنلىنكى بارىك بە ئاسمانەوە كە
كەوتبووە سەر شەقامەكەوە، بەتىشكە سوورەكەى خۆرى دەمى زەردەپەپ سوور ھەلىگەرابوو. لەسەرخى لە
دەرگاكەم دا. دەسبەجى كراوە. وەۋرور كەوتم و كەوتمە نىنو تارىكىيەوە.

گويم له دهنگی پيرهژنيك بوو:

_ فەرموون بۆ ئێرە، چاوەرێتن.

به دەستەكوتە دوو ھەنگاويك چوومە پيشى، دەستىكى لاواز و رەق و تەق دەستمى گرت.

پرسیم:

ـ تۆ خاتوو لويزايت؟

ههر ئهو دهنگه وهلامي دامهوه:

ـ بەلىن، لاوە جوانەكەي من.

پیره ژن له پلیکانه یه کی رژده وه بردمییه سه ری و له دالانه که ی نه و می سیّیه مدا راوه ستا. له به ر رووناکییه کی کز، که له په نجه ره یه کی بچووکه وه ده هاته ژووی، ده موچاوه چرچ و لوّچه که ی بیوه ژنه که ی شاره وانیم دی. زهرده یه کی ناشیرین لیّوه چرچ و شوّره کانی لیّك ره واند بوّوه و چاوه کزه کانی قیچ کرد بوو. پیره ژنه ده رگایه کی ته سکی نیشانم دا. به ده ستی له رزوّکم ده رگاکه م کرده و و و و ژوور که و تم و پیّوه م داوه.

ژووره که بچووك و تا راده یه کتاریك بوو و نهمتوانی ده سبه جی ناسییه ببینم. ناسییه له لای په نجه ره که وه له سهر کورسییه ک دانیشتبوو و ملپیچینکی دریزی به سهر شانیدا دابوو و وه ک مهلینکی ترساو رووی له ولاوه کردبوو و ده موچاوی له من ده شارده وه. هانکه هانکی بوو و ده له رزی. به زهیم پیدا ده هاته وه. لینی چوومه پیشی، پتر رووی وه رگیرا.

گوتم:

_ ئانا نىكلابۇنا.

لهپر قیت بوّوه و ویستی سهیرم بکا. نهیتوانی. دهستیم گرت. دهسته سارد و سرهکهی کهوته نیّو دهستمهوه.

ئاسييه له حالينكدا ههولني دهدا زهردهيه كي بيتي و ليوه بهباره كاني نهده پشكووتن، گوتي:

_ من دەمويست... دەمويست... نا، ناتوانم قسه بكهم.

جا ههر بهراستی زمانی ته ته لهی ده کرد و قسه کانی پچرپچر ده کردن. له ته نیشتییه وه دانیشتم و گوتم: - ئانا نیکلایزنا.

منیش لهوه پتر قسهیه کم پی نه کرا و بیده نگ بووم.

ماوهیه که ههر دووکمان بیده نگ بووین. من دهستیم ههر وا به دهسته و سهیریم ده کرد. ئاسیه ش پتر خوی کو ده کرده وه، به ئاسته مهناسه ی ده کیشا و لیوی خواره وه ی ده کروشت، بو ئه وه ی نه گریی و فرمیسکی لووزه و نه به ستن... سهیرم ده کرد و له و بی جووله یی و هیمنییه شهرمنانه یه یدا سروسار دیده کم ده دی، دلی به ردی ده تاوانده وه. ده تگوت له شه که تی و ماندوویه تی به زه جمه ت خوی گهیاندووه ته کورسییه که و خوی خستووه ته سه دی. ئاگرم بوی تیبه رده بوو.

به هیمنی بانگم کرد:

ئاسىيە:

لهسهرخو سهری هه لیّنا و سهیری کردم... ئهی نیگای کچولهی ئاشق، کی ده توانی تاریفت بکا؟ نیگای ده پارایه وه، پرسیاری ده کرد و نه یده هیّشت فرمیّسکی لووزه و ببه ستی ... خوّم له به ر ئاگری به تینی ئه و نیگایه ی رانه گرت. ئاگری خوّشه ویستی دلّمی هه لاچزاند. سهرم دانواند و ده ستیم ماچ کرد...

گویّم له دهنگی ئاخ هه لکیّشانی بوو و دهسته بیّهیّزه کهی ـ که دهتگوت گهلایه که و ده لهرزیّته وه ـ به سهروقژمدا دیّنا. ترس و شهمنییه کهی رهوییبوونه وه. سهیری جیّیه کی زوّر دووری ده کرد و منیشی به شویّن خوّیدا په لکیّش ده کرد. لیّوه کانی توزیّك لیّك کردبوونه وه، نیّوچاوانی ده تگوت مه رمه ره و

پهرچهمی لهسهر شان و ملی لوول ببوو و دهتگوت "با" لهسهر دهموچاوی لای دابوو. ههموو شتیّکم لهبیر چووهوه و کیّشامه لای خوّم. له پیّشدا دهسته کانی کهوی و دهسته موّن. ئهوجار داهاته و و ملیی په ملیی و دهسته موّن و نهرم و هیّدی سهری به سینگمهوه نووسا و له بن لیّوه کانمدا ئوّقره ی گرت... به ئاوازیّك، که بهئاسته م گویّم لیّی دهبوو، گوتی:

_ گراوييه كهت ...

دەستم خەرىك بوو دەبووە پشتوينى قەدى، كە يادى گاگين وەك بريسكەيەك لەبەر چاوم بليسەى دا. گوتم:

_ ئەوە چ دەكەين.

به ناره حدتییه وه و بی ئه وهی ئاگام لی بی، کشامه وه و دیسان گوتم:

ـ براكهت... ئاگاى له ههموو شتيكه... دەزانى هاتوومەته ژوانى تۆ.

ئاسىيە لەسەر كورسىيەكە بەربۆوه.

ههستام و چوومه گۆشه کهی دیکهی ژووره که و لهسهر قسه کهم رؤیشتم:

ـ به لني، براكهت ئاگاى له ههموو شتيكه ... ناچار بووم ههمووى بۆ باس بكهم.

- ناچار بووی؟

ئاسييه ئهوهي دووپاته كردهوه و ديار بوو هێشتا وهخو نههاتووهتهوه و جوان گوێي له قسهم نييه.

بهتوورهیی و بی بهزهیانه گوتم:

_ به لنی ناچار بووم، و لهوه شدا هه رتو خه تاباری. هه رتو باشه بوچی نهینییه که تت له قاو داوه ؟ کی توی ناچار کردبوو هه موو شتیک به براکه ت بلیدی براکه ت نه مروز هات لام و چیت بو باس کردبوو، هه مووی بو گیرامه وه.

ههولم دهدا چاوم له چاوي ئاسييه نهئاللقي و به ههنگاوي بهرز ئهمسهروئهوسهري ژووره كهم دهكرد.

ئاسىيە ويستى ھەستى.

گوتم:

ـ دانیشه. تکا ده کهم دانیشه. تو لیره له گهل کابرایه کی به شهره ف به ره و رووی. به لای بنیاده میکی به شهره ف., ههر بویه تو خودا پیم بلی نیگه رانی چی بووی؟ ئاخو گورانیکت له مندا به رامبه رخوت

^{*} راوى: ماشقه، مهعشووقه... خۆشەرىست. ھێمن دەفەرموێ: "دێم گراوى خۆم له باوەش وەرگرم...

ههست پی کرد، که ئه و دیدارهی ئهمروّت ریّك خست؟ به لام من، که براکهت هاته لام، نهمتوانی هیچ شتیّکی لیّ بشارمهوه.

دوای ئهوه بهخوّمم گوت: "ئهو قسانه قوّر و بیّ مانایانه چین دهیانکهم؟" خهریك بوو گیّژ دهبووم، که بیرم ده کردهوه لهوهی من کابرایه کی فیّلباز و ناپاکم و من گاگینم لهو ژوانه نهیّنییه مان ئاگادار کردهوه و ئیتر ههموو شتیّك ئاشکرا بووه و تیّك چووه. لهو کاته دا گویّم له ده نگی هیّمن و ترساوی ئاسییه بوو:

ـ من بانگی براکهمم نه کرد بینه لام و نه شمده ویست هیچی پی بلیم، ئه و خوی هاته لام. گوتم:

_ ههرچونیک بی، ئهوه دهبینی چ گووکارییه کت کردووه ؟ ئیستاش ده تانهوی لهو شاره برون... دیسان ههروا له سهرخو وه لامی دامهوه:

ـ به لني ، ده بي له و شاره بروم. هه ربويه ش تكام لي كردى بييه ئيره، بو نه وهى ما لاواييت لي بكهم.

_ گوتم تو پیت وایه، دابران له تو بو من زور ئاسانه؟

ئاسىيە بە سەرسامى و واق ورماوييەوە دووپاتەي كردەوە:

ـ باشه چ پێويست بوو ههموو شتێك به براكهم بڵێي؟

_ خۆ پيم گوتى، من نەمدەتوانى شتيكى دىكە بليم. ئەگەر خۆت نهينىيەكەتت ئاشكرا نەكردبايە... بە دلايكى سادەوە گوتى:

ـ من دەرگام لەسەر خۆم داخستبوو و نەمدەزانى خاوەن مالله كە كلىلىنكى دىكەى ھەيە و دەيداتە براكەم...

ئه و پاکانه و پاساوه ی ئه و به دلیّکی پاکه وه، چیی نه مابو و له و ساته دا ده هریم بکا... به لاّم ئیّستا که وهبیرم دیّته وه، وه خته ئاگرم له جه رگی به ربی و به زهییم پیّیدا دیّته وه. کچوله ی ساده و لیّقه و ماو و دلیّاك.

گوتم:

ـ دەى باشه، ئىستا ھەموو شتىك برايەوە، ھەر ئەوەندە ماوە، لىك دابرىين.

ئیتر له بنهوه سهیریکی ئاسییهم کرد... سوور هه لاگه پا. ههستم ده کرد، توقیوه و شهرمیش ده کا لهوهی من ده مگوت و ده یبیست. من ههروا ئه مسهروئه و سهرم ده کرد و وه ك بنیاده میکی "تا" لیهاتوو و پینهم ده کرد و ده مگوت:

ـ تۆ نەتھێشت ئەو ئەشق و خۆشەويستىيەى خەرىك بوو ھەلێدەدا و گەشەى دەكرد، پى بگا. تۆ ھەوداى ئەو خۆشەويستىيەت يساند كە نێوانماندا بوو. متمانەت بە من نەبوو، گومانت لێم ھەبوو...

کاتی ئهوانهم پی دهگوت، دهمدی ئاسییه جار به جار پتر خوّی بهره و پیشهوه دهنوشتینیتهوه. له پی ئهوانهم پی ده گوت، دهمدی ئاسییه و دهستی کرد به گریان. رام کرده لای و ههولم دا ههلیستینم. بهلام ئه و خوّی بوارد. پیویسته بلیّم خوّم لهبهر فرمیسکی ژن راناگرم و دهسبه جی کارم تی ده کا و سهرم لیی دهشیوی.

پيم گوت:

_ ئانا نىكلايۆنا، ئاسىيە، تكا دەكەم، لەبەرت داپارىمەوە، تۆ خوداكەت مەگرىيىن...

دیسان دهستیم گرت.

ئهوهشم به لاوه سهیر بوو، که ئاسییه له پر ههستا و به پرتاو بهرهو دهرگاکه غاری دا و وهدهر کهوت. دوای چهند خوله کینک، کاتی خاتوو لویزا هاته ژووری، من ههروا، وه ک له کاره بایان دابیم، پیم به

عهرزییهوه وشك ببوو. ههر نهمدهزانی ئهو دیداره چهنده خیرا و چهندهش بی مانا و كهرانه تهواو بوو.

له حالیّنکدا من ئیستاشی لهگهل بی، له و ههزار قسهیهی لهدلم دابوو و دهبوو پیّی بلیم، ههر یهك قسهشم

پی نه گوتبوو و خوشم نه مده زانی نه و مهسه له یه چون ده برینته و ه و ته و قسانه به کوی ده گهن. خاتوو لویزا، له حالیّکدا برو زه رده کانی هه تا گنچ و چرچی نیّوچاوانی هه لیّنابوو، پرسیی:

_ خاتوون رؤيشت؟

منیش وه ک بنیاده مینکی گهمژه سهیرینکی ئهوم کرد و وهدهر کهوتم.

له شاری وهده رکه وتم و ریگای ده شته که م گرته به ر. داخ و محابن و که سه ریکی به تین و سووتینه ر، ناگری له هه ناورم به رده دا... زورم خوّم سه رکونه ده کرد، که بوّهی و چوّن تینه گه یشتم که چ شتیك ئاسییه ی ناچار کردبوو ژوانگه که بگوری بوچی نرخو بو نه و فیداکاری و له خوّبوردووییه ی ئاسییه دانه نا، که به و هه مه مووه زه جمه ته وه خوّی گه یاندبوه مالی نه و پیره ژنه ؟ بوچی هیشتم ئاسییه بروا ؟ له و ژووره نیوه تاریك و ته ریکه دا، هه رخوّم و نه و نه و و زه و هیزه له کویوه له مندا سه ری هه لاا، که نه و له خوّم بتورینم و ته نانه ت سه رکونه شی بکه م... ده چوومه هه رکوی ، روخساری له به رچاوم بو و و داوای لیبورد نم لی ده کرد. یادی روخساره بزرگاوه که ی، چاوه سرکه پی له فرمیسکه کانی ، په رچه و زولفه ره شه په خش و په ریشانه که ی سه رشان و ملی ، سه ری که له سه رسینگم نارامی گرتبوو ، ناگری تی به رده دام.

قسه کهی "گراوییه کهی تۆ..." له گویمدا ده زرینگایه وه. به وه سووکناییم به خوّم ده دا که "من به قسهی ویژدانم کرد." به لام ترسنوکانه دروّم له گه ل خوّم ده رد. چونکه خوّم هه ر نه مده ویست ئاوا کوتایی بی. چما دابران له و بوّ من هه روا سووك و سانا بوو؟ به تووره یی و بیّزارییه وه به خوّمم ده گوت: "شیّته، گهمژه، که ره..."

شهو بهسهردا دههات. به ههنگاوی خیرا بهرهو مالی ئاسییه کهوتمه ری.

گاگین ههر چاوی ییم کهوت، به ییلمهوه هات و له دوورهوه ههرای کرد:

_ خوشكه كهمت دى؟

پرسیم:

ـ بۆ نەھاتۆتەرە؟

ـ نا .

_ هينشتا نههاتوتهوه ماليّ؟

ـ نا، ببووره خهتای منه. نهمتوانی دان به جهرگمدا بگرم و به پیچهوانهی قهول و به نینهکانهان چوومه کلیسه بهردینه که. کلیسه بهردینه که.

_ بەلىن، ئاسىيە نەچوربورە ئەرى.

_ كەواتە تۆ نەتدىتووە؟

دهبوو پێي بڵێم که ديتوومه.

_ له كوێ؟

_ له مالني خاتوو لويزا. سهعاتيك لهوه پيش ليك دابراين. پيم وابوو هاتوتهوه مالني.

ـ دهی باشه، دیسان رادهوهستین.

چووینهوه مالی و له تهنیشت یه کهوه دانیشتین. ههردووکمان بیدهنگ و خهفه تبار بووین. ماوهیه ک سهیری یه کترمان ده کرد و چاومان له دهرگای ژووره که بریبوو و لهسهر ههست بووین. ئاخرییه کهی گاگین ههستا و گوتی:

ـ ئيتر خەرىكە تىدەپەرى. دلام خراپ كەلاكەللە دەكا. وەللاھى ئەو كچەتبوه ئاخرىيەكەى من دەكوژى. با بچىن بزانىي لە كويىد، بىدۆزىنەوە.

له مالني وهدهر كهوتين. ئيتر ههوا تاريك ببوو.

گاگین له حالیّکدا کالاوه کهی دینایه سهر بروّی، پرسیی:

_ لهگهل ئاسىيه باسى چيت كرد؟

_ من ههر پينج خولهك له گه لني بووم. چۆنمان دانابوو وام قسه له گه ل كرد.

گاگين گوتي:

_ یهك شت، وا باشتره ههر كهس به لایه كدا لینی بگه رین، له وانه یه زووتر بید و زینه وه. هه رچونیك بی دوای سه عاتیك و هره و ه ئیره.

من دهسبهجی له رهزه کهوه بهرهوخواری داگه پام و خوّم گهیانده شاری. به هه په ههموو شهقام و کولانه کان گه پام و سهرم به ههموو کون و کاژیریکدا کرد، ته نانه ت ماله کهی خاتوو لویزاش. دوایی بهرهو رووباره که گه پامهوه و به دهم رووباریدا غارم دا... جار جاری تووشی ژنیک ده بووم، به لام ناسییه له هیچ کوی نه دی. ئیتر به زمیی و دلسوزیی به دلمدا نه ده هات. ترسیکی شاراوه م له دلیدا بوو، نه ک ههر ترسیش، بگره په شیمانی و داخ و که سهری دل تاوینی ئه شق، قوولترین ئه شق. ده ستمم لیک ده خشاندن و له تاریکاییه کهی شهودا بانگی ناسیه یم ده کرد. له پیشدا هیمن و له سهرخو و دواتر یه ک به خوّم هه رام ده کرد. زوو زووش به خوّم ده گوت له ناخی دلمه وه خوّشم ده وی سویندم ده خوارد، که هه رگیز لینی جوی نامه وه، ناماده بووم هه رچی هه مه به قوربانی نه وی بکه م، بو نه وه ی بتوانم جاریکی دی که ده سته سارده کهی بگرمه وه، جاریکی دی که ته نیشت خوّمی ببینه وه، جاریکی دی که ته نیشت

ئهوهنده ملی نزیك بوو، به بریاری کی لیبراوانهوه و به دلینکی پاك و بیخهوش و پر له ههست و ئیحساس هاته لام و گهنجیتییه بینگهرد و شهقل نهشكاوه کهی خوی بو من هینا... به لام من له باوه شم نه گرت و خومم بی به ش کرد، له چیزی سهیر کردنی روخساره دلرفینه کهی، که چون له خوشییان و گهش گهش و هیمن و بیده نگ ده یشکوی ئه و خهیالانه شیتیان ده کردم.

نوقمی پهژاره و بینهوایی بهخوم دهگوت: "تو بلینی چووبیته کویّ؟ چیی بهسهر خوّی هیناوه؟" له پی قه لافه تیکی سپی له دهم رووباره که بهرچاوم کهوت. نهوهم دیتبوو و دهمناسی. لهویّ، لهسهر گوّری بنیاده میک که حهفتا سال لهمه و به رووباره که دا خنکابوو، خاچه به ردینه یه و کیلیک به نووسراویّکی کونه و چهقینرابوون. به ندی جهرگ و دلم پسا... به ره و خاچه که رام کرد. قه لافه ته سپییه که له به رجود و به ورب به ورب به ندی جه رک و دلم پسا... به ره و خاچه که رام کرد. قه لافه ته سپییه که له به رجود و به ورب به ورب به ندی جه رک و دلم پسا... به ره و خاچه که رام کرد.

ـ ئاسىيە.

له هاواری وه حشیانهی خوم ترسام. که س وه لامی نه دامه وه.

وام به باشتر زانی بگهرییمهوه و بزانم ئاخو گاگین دوزیویتهوه یان نا.

له حالیّکدا وه بای شهمال به ریّگای باخه رهزهکهدا بهرهو ژوور غارم دهدا، سهیرم کرد ژوورهکهی ئاسییه رووناکه، ئهوه توزیّك نیگهرانییهکهی رهواندمهوه.

له ماله که نزیك بوومهوه، دهرگای خوارهوه داخرابوو. له دهرگام دا. په نجهرهی نهوّمه تاریکه کهی خوارهو به پاریزهوه کرایهوه. گاگین سهری هیّنا دهریّ. لیّم پرسی:

ـ دۆزىتەرە؟

لەسەرخۆ گوتى:

_ خۆى گەراوه، ئىستا لە ژوورەكەيەتى، جلوبەرگەكانى دادەكەنى، نارەحەت مەبە.

به شاگهشکهییهوه گوتم:

_ زۆر شوكر، زۆر شوكر، باش بوو. دەزانى، ئىدە دىسان دەبى قسان بكەينەوه.

بۆ كاتىكى دىكە، بۆ كاتىكى دى، جارى خودات لەگەل بى.

گوتم:

ـ تا بەيانى، سبەينى بريار دەدەين.

گاگين ديسان گوتي، خودات لهگهل.

ئيتر پهنجهره کهي پيوه دا.

چیی نهمابوو له پهنجهره که بدهم. دهمویست ههر ئهو کاته پیّی بلیّم دهمهوی خوشکه که ت بخوازم و زهماوه ندی له گهل بکهم. به لاّم زهماوه ند ئهویش لهو وه زعه دا!... به خوّمم گوت: "بهیانی، سبهینی ده به کهسیّکی به خته وه..."

سبهینی به خته و هر ده بم. به خته و هری سبه ینی و دوینینی نییه، به خته و هری دوینینی هه رله بیر نییه و بیر له سبه ینیش ناکاته و ه. به خته و هری ته مروّی له بیره و ته و او ـ ته و یش نه ک یه ک روّژ ـ به للکو تاقه ساتیک.

لهبیرم نییه ئه و شهوهم له شاری "ز" چون روژ کردهوه. نه ک به پی و نه ک به "گهمی"یش، به لکو به شابالیّکی به هیّز ده فریم. بولبولیّک لهسهر چله ده وه نیّک ده یچریکاند، راوه ستام و گویّم له چریکه و ئاوازه کهی هه لخست، ده تگوت گورانیی ئه شق و به خته وه ربی من ده چری د.

بوّ بهیانی، که له مالهٔ کهی ئاسییه نزیك دهبوومهوه، سهرم له روالهت و وهزعی ماله که سوور ما. چونکه ههموو دهرگا و په نجه ده کانی ماله که لهسهر پشت بوون و کاغهز به ملاو به ولادا بلاو ببوونه وه. خزمه تکاره که گهسکی لیّ ده دا و کاغه زه کانی ده مالی.

لێي چوومه پێشێ.

بهر لهوهی لنی بیرسم، ئاخۆ گاگین له مالنیه، خزمهتکارهکه گوتی:

_ رۆيشتن.

بهبی ئهوهی بهدهست خوم بی، دوویاتهم کردهوه:

_ رۆيشتن؟... يانى چى رۆيشتن؟ بۆ كوێ چوون؟

ـ سهعات شهشي بهياني رؤيشتن. نهيانگوت دهچنه كوي. راوهسته، تو دهبي جهنابي "ن" بي؟

ـ بەلىي.

_ نامه یه کیان لای ژنهی خاوهن مال بو به جی هیشتووی.

خزمه تکاره که چووه سهری و نامه کهی هینا:

_ فەرموون.

_ مهحاله... باشه شتى وا چۆن دەبىخ؟

خزمه تکاره که به سهرسامییه وه سهیریکی منی کرد و خهریکی گهسك لیدانه کهی خوی بووه.

نامه کهم کرده وه، دهستوخه تی گاکین بوو. ئاسییه تاقه وشه یه کیشی تیدا نه نووسیبوو. گاگین نووسیبووی" تکا ده کهم، پیت ناخوش نه بی غاوا له پی رویشتین. دلنیام به و پییه ی تو که سیکی به نه زموون و پیگه یشتووی، به و بریاره مان رازی ده بی. هیچ ریگه یه کی دیکه مان نه بو و بو ده ربازبوون له و دوخه ی خه ریك بو و ده گهیشته جینی ناسك و مه ترسیدار. دوینی نیواری نه و ده مه یه ردوو کمان به بیده نگی و نیگه رانییه وه چاوه پی گه پانه وهی ناسیه بووین، بوم ده رکه و تا ناچارین بیوین. هه ندی دابونه ریت و عورف و عاده ت هه ن، که من ریزیان ده گرم و ده شزانم بوچی تو ناتوانی له گه لا ناسییه زه ماوه ند بکه ی ناسیه باسی هه موو شتیکی بو کردم. له پیناو هیمنیی نه و دا ناچار بووم داوای به رده وام و شیلگیرانه ی و ددی بینم." له کوتایی نامه که دا نووسیبووی، زور به داخم ناشنایه تییه که مان وا زوو کوتایی هات. به ناواتی به خته و هروی بینم. به گه رموگوری و خومانه ده ستت ده گوشم و داوات لی ده که م به شوینماندا نه ده گه ربی به شوینماندا

هاوارم كرد:

_ کام دابونهریت و عورف و عادهت؟ ئه و قسه قوّر و بیّتامانه چین؟ کی بوّی ههیه ئه وم لی بستیّنی سهرم خستبووه نیّوان دهسته کانهه وه و ده مگوشی.

خزمهتکاره که ترسا و بانگی خاوه ن ماله کهی کرد. ترسه کهی نه و وه خوی هینامه وه. به میشکمدا هات که ده بی بیکه و مه مین بیکه و مه مین بیکه و بین بین بیاندوزمه وه. خوم له به را نه و دابرانه رابیم. له قسه کانی خاوه ن ماله که وه تیگه بیشتم که به پاپو پر به ره و مه حالیش بوو له گه لا نه و دابرانه رابیم. له قسه کانی خاوه ن ماله که وه تیگه بیشتم که به پاپو پر به ره و خوارووی رووباری راین داگه پاون و رویون. چوومه نووسینگه ی پاپو په وانی. گوتیان بلیتی تا شاری کولانیان برپوه. چوومه و مالی بو نهوه که لوپه له کانم خی بکه مه و و ده سبه جی بکه و مه شوینیان. که به لای مالی خاتو و لویزادا تیده په دینی بانگی کردم. سه رم هه لین و له په نهه ده و ژووره و و دوینی نه و ژووره و و دوینی نامه به و بانگی ده کردم. رووم لی وه سوو پاند و ویستم بروم ، دیسان بانگی کردمه وه و گوتی ، نامه یه کم پیه بوت. به و قسه یه راوه ستام و چوومه ماله که ی که دیسان چاوم به و ژووره که و ته و ه نای که چیم به سه رهات ...

پیرهژنه کوته کاغهزیکی نیشان دام و گوتی:

_ قەول وابوو ئەگەر خۆت بێيە ئێرە جا ئەو نامەيەت بدەمىي، بەلام لەبەر ئەوەى تۆ گەنجێكى نازدارى، بۆيەش بانگم كردى وەريگرى.

نوسراوه کهم وهرگرت.

لهسهر كوته كاغهزينك به قهلهم و به پهله نووسيبووى:

"به خودات دەسپیرم، تا هەتایه یه کتر نابینینهوه. پیت وانه بی لووتبه رزی ئهو کاره ی پی کردم، نا، ریگهیه کی دیکهم لهبه ردهم نه بوو. دوینی، که له ته نیشت توّه فرمیسك هه لله وه راند، ئه گهر یه ك قسه، تاقه یه ك قسهت کردبایه، ده مامه وه و نه ده پرقیشتم. به لام نه تکرد. که وابوو رقیشتنه که م باشتر بوو. خودات له گه ل بر تا هه تایه."

تاقه یه قسه... ناخ، کوره ههر بهراستی چهنده گهمژه و بی نهقل بووم. خو روزی بهر له فرمیسك هه لوه راندنه که نه و قسهیه م ده کرد، له دهشت و دهر دووپاته م ده کرده وه و له خورا به ده م "با" مدا ده دا... که چی به خویم نه گوت که ناشقتم و خوشم ده ویی... به لام ناخر له و ساته دا نه مده توانی لای خوی وا بلیم. که له و ژووره شوومه دا چوومه لای، هیشتا لیم روون نه بوو ناشق بووم. ته نانه ت نه و ده مه له که لا براکه شی، به بیده نگی و خه فه تبار دانیشت بووم، هیشتا ناگری نه شقه کهی له دلم نه گه رابوو... هم چه ند ساتیک دوای نه وه ی به شوینیدا گه رام و له هه موو لایه که وه بانگیم کرد، له و ترسانه ی نه کا له کیسم به یکی به سه رهاتین، له و کاته دا نه شق به تین و هیز یکی له راده به ده ره وه دل و گیانی داگرت...

به لام تازه درهنگ ببوو. له وانه یه پیم بلیّن: "شتی وا کردهنی نییه." نازانم ده کری یان نا. ئه وه نده ده زانم، ئه وه حه حه حه تیم بلیّن: اشتی وا کرده نی نییه. از و عیشوه له ناسییه دا هه بوایه، یان ئه گه ر باری بنه ماله که که و نه وانه بوو نه وا. ئه وه ی کچان به شیّوه یه کی دیکه ده یانتوانی قه بوولّی بکه ن، ناسییه پیّی قه بوول نه ده کرا، من ئه وه م نه زانی. له دوا دیدار مدا له گه لا گاگینیش، له به ر په نجه ره تاریکه که، ئه قل و هوشه کرچ و کاله که م نه نه نه به خه به رهاتو وه که م ناشکرا بکه م و نه و هه و دا ناسکه ی که هیشتا ده متوانی خوّمی پی بگرمه وه ، له ده ستم خزی.

هه ئهو رۆژه دهسبهجی جانتام هه نگرت و چوومه شاری "ل" و بهرهو كۆنن وه رې كه و تم. له بيرمه، كاتی پاپو ره كه ده كه و ته كه نه ده بوو هه رگيز پاپو ره كه ده كه و كونانه ده كه م كه نه ده بوو هه رگيز له بيريان بكهم. ته نانه ت "گالخه ن"يشم دى، كه له ده م رووبار له سه ر نيو كورسيه ك دانيشتبوو. ره نگى به روخساره وه نه بوو، به نام په ژاره و خه فه تى پيوه ديار نه بوو. گه نجينك له لايه وه راوه ستابوو و به پيكه نينه وه شتيكى بو ده گيراوه. له كه ناره كهى رووبه رووشه وه، په يكه ره يه مه روا خه مبار له نيوان لك و پوى پيره داره كه وه ده يووانى.

له شاری کوّلن، ههندی زانیاریم له بارهی گاگینهوه بهدهست هیّنا و لیّم روون بوّوه عهو چوونهته لهندهن. منیش بهدوایاندا روّیشتم، به لاّم له لهندهن چهندی گهرام نهمدیتنهوه. ماوهیه که سوّنگهی عهو دابرانهوه حهجمینم لهبهر هه لکّیرابوو. ماوهیه که ههر پیّداگر بووم، کهچی تاخرییه کهی به ناچاری هیوام به دوّزینهوهیان نهما.

ئیتر نهمدیتنهوه. ئیتر ئاسییه نهدوزییهوه. جاروباره ههوالیّکی گرنگم له بارهی گاگینهوه دهبیست، بهلام ئاسییه هیچ شویّنهواری دیار نهبوو. تهنانهت ناشزانم ئاخو ئیستا ماوه یان نا. چهند سالیّك دواتر، له دهرهوهی ولاّت، روّژیّکیان له شهمهندهفهردا تووشی ژنیّك هاتم، که دهموچاوه کهی ههموو ئاکاری له بیرنه کراوی ئاسییهی بیر خستمهوه... بهلام زانیم ویّکچوونه بهریّکهوته که بهسههووی بردووم. ئاسییه، ههر وه ک چوّن له باشترین کات و ساتی ژیانمدا ناسیبووم، ههر وه ک چوّن دوایین جار که دیتم لهسهر کورسیه کورته دارینه که سهری داخستبوو، له زهینمدا ماوه ته وه.

> * گووران: شینبوونهوه، سهوزبوونهوه. چرۆكردن. زیندووبوونهوه.

دله راوکی و نه و ههمووه هیواو و ناوات و ناره روو و به رزه فرییه م، کوا چیم بز ماوه توه. تزه بزنیکی گولیکی بی بایه خ، که دوای تیپه رپنی شادی و خهمه کانی ئینسان، ته نانه ته دوای تیپه رپنی ئینسانه که شه هه رهیشتا زیندووه.

7 . 14/7/1